திருவருட் பயனும் அருண் முறைத் திரட்டும்

ஆங்கில ஆக்கத்துடன்

TIRUARUṬPAYAN & ARUṆMURAIṬṬIRAṬṬU

with an English rendering

ஆங்கில ஆக்கம்

வ. ஆ. தேவசேனாபதி

English rendering

V. A. DEVASENAPATHI

தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர்

TAMIL UNIVERSITY, THANJAVUR

உமாபதி சிவாச்சாரியாரது

திருவருட் பயனும்

தேவார

அருண் முறைத் திரட்டும்

ஆங்கில ஆக்கத்துடன்

TIRUARUṬPAYAN

of Umāpati Śivācārya

&

ARUṆMURAITTIRAṬṬU

(a Tēvāram anthology)

with an English rendering

ஆங்கில ஆக்கம்

வ.ஆ. தேவசேனாபதி

முன்னாள் இயக்குநர்

தத்துவ மையம், காஞ்சிபுரம், தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம்

English rendering

V.A. DEVASENAPATHI

Former Director

School of Philosophy, Kanchipuram

தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர்

TAMIL UNIVERSITY, THANJAVUR

ISBN : 81-7090-087-5

தமிழ்ப் பல்கலைக் கழக வெளியீடு: 78

திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2018 வைகாசி - சூன் 1987

நூல் : திருவருட் பயனும் அருண்முறைத் திரட்டும்

ஆசிரியர்: வ. ஆ. தேவசேனாபதி

பதிப்பு : முதற்பதிப்பு

விலை : உரு. 12.00

அச்சு : கே.பி.டி. இண்டஸ்ட்ரி
அண்ணாமலைநகர்.

பொருளடக்கம்

அருண்முறைத் திரட்டு

முகவுரை

புகழ் நூல்களாகக் கருதப்பெறும் பன்னிரு திருமுறைகளும் பொருள் நூல்களாகக் கொள்ளப்பெறும் மெய்கண்ட (சித்தாந்த) சாத்திரங்கள் பதினான்கும் சைவ சித்தாந்தத் திற்கு அடிப்படையாகத் தமிழ்மொழியில் அமைந்தவை. இவ் விருவகை நூல்களுமே உயர்ந்த சமய அநுபூதியில் விளைந்தவை யெனினும் முன்னவை அறிவு நிலையைக் கடந்து திருவருளில் ஒன்றி நிற்பதற்கும், பின்னவை அறிவு நிலையில் நின்று உள்ளு ணர்வை ஏதுக்களாலும் எடுத்துக் காட்டாலும் முறைப்படுத்து வதற்கும் பயிலப் பெறுகின்றன.

பிரம்ம சூத்திரம் எனப்பெறும் வேதாந்த சூத்திரத்திற்குப் பேருரைகள் கண்ட சங்கரர், இராமானுசர், நீலகண்ட சிவாச் சாரியார், மத்வர் போன்ற சமயச் சான்றோர்கள் சூத்திரங் களை விளக்குவதற்கு உபநிடதங்களிலிருந்து தக்க பகுதிகளை அடிப்படைகளாகக் கொள்கின்றனர். அவ்வகையில் நமக்கு உதவுவது உமாபதி சிவாச்சாரியார் மூவர் தேவாரத்திலிருந்து தேர்ந்தெடுத்துத் தொகுத்த அருண்முறைத் திரட்டு. சித்தாந்த சாத்திரங்களுள் எட்டு என மரபு வழியிலும், ஏழு என இக்கால ஆராய்ச்சி வழியிலும் கொள்ளப் பெறும் நூல் களை அருளிச் செய்த உமாபதி சிவாச்சாரியரே இத்திரட்டைத் தொகுத்தருளியது நமது நற்பேறு. தாம் இயற்றிய திருவருட் பயன் என்னும் நூலின் பத்து அதிகாரங்களுக்கு அமைத்த தலைப்பிற்கேற்ப இவர் தொண்ணூற்றொன்பது தேவாரப் பாக் களைத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளார்.

திருவருட்பயனும் அருண்முறைத் திரட்டும் ஆராய்ச்சி முறை யில் கற்பதற்கும் நூலறிவு பேசுவதோடு அமைந்து விடாது நுழைவு பெறுவதற்கும் துணை செய்வன. தமிழ்நாட்டினர் இவற்றைப் படித்துப் பயன் பெறுவதுடன் ஏனையோரும் பயன் பெறுவதற்காக ஆங்கில ஆக்கமும் தரப்பெற்றுள்ளது

ஆங்கில ஆக்கம் மூலநூல்களின் அருட்செல்வத்தைச் சுட்டிக் காட்டும் அளவிலாயினும் உதவக் கூடும் என்னும் ஆர்வத்தில் தரப் பெற்றுள்ளது. கொள்ளக் குறையாத இவ்வருட் செல்வம் உலக மக்கள் அனைவருக்கும் பயன் தர இறைவன் திருவருள் முன்னிற்பதாக!

தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் காஞ்சியில் நிறுவியுள்ள தத்துவ மையத்தின் சார்பில் இந்நூலை வெளியிடும் துணைவேந்தர் டாக்டர் ச. அகத்தியலிங்கம் அவர்களுக்கும் ஆட்சிக் குழுவினருக்கும் என் நன்றி. அச்சுத்தாள்களை முதல் நிலையில் சரி பார்த்த புலவர் கணபதி அவர்களுக்கும் அச்சக உரிமையாளர் திரு கே. ஆர். சேரன், எம்., ஏ., எம். பில்., அவர்களுக்கும் அச்சக மேலாளர் திரு P. A. மரியநாதன் அவர்களுக்கும் அச்சகப் பணியாளருக்கும் என் நன்றி.

சென்னை
12—5—1987

வ. ஆ. தேவசேனாபதி

PREFACE

The basic Tamil sources for *Śaiva Siddhānta* are twelve devotional works known as *Panniru Tirumuṛai* and fourteen doctrinal works known as *Siddhānta* (or *Meykaṇḍa*) *Śāstiram Patināṅku*. Eleven of the devotional works are the outpourings in songs of the religious experiences of great saints. The twelfth, popularly known as the *Periya purāṇam*, gives the life-history of saints reckoned as "sixty three". These "sixty three" include individuals as well as groups.It is made clear that this great spiritual community is inclusive of all great devotees beyond the spatial and temporal limits assigned to the "sixty three". In other words, the spiritual community takes in its sweep, devotees living anywhere, anytime. The *Tirumandiram* of *Tirumūlar*, reckoned as the tenth in this collection, could very well belong to the doctrinal group also. In fact, the devotional works are not devoid of philosophical content any more than the doctrinal works are deficient in religious fervour. The doctrinal works explicate and systematise the spiritual insights of the devotional works.

Umāpati Śivācārya is reputed to have contributed eight (according to some, seven) out of the fourteen doctrinal works. One of his works, *The Tiruaruṭpayan*, gives in ten chapters, the basic doctrines of *Śaiva Siddhānta*, having as their ground and goal, divine grace. Like the well-known *Tirukkuṛaḷ* of *Tiruvaḷḷuvar*, the *Tiruaruṭpayan* also has employed a verse form known as *Kuṛal Veṇbā*. Each couplet is a line and a half, at once pithy and profound. These "narrow measures" span the Infinite and the finite. the Eternal and the temporal, bondage and Freedom.

The *Brahma* (*Vedānta*) *Sūtra* has the *Upaniṣads* as its basis. Likewise the doctrinal works of *Śaiva Śiddhānta* in general and the *Tiruarutpayan* in particular are grounded in the *Panniru Tirumuṛai*. *Umāpati Śivācārya*, in addition to enriching the doctrinal works with his own works, has done a signal service by selecting verses from seven of the devotional works in support of each of the ten chapters of his *Tiruaruṭpayan*. This anthology is known as *Tevāra aruḷ muraittiraṭṭu* Ninety nine verses from the *Tevāram* of *Tirujñānasambandhar*, *Appar* (*Tirunāvukkarasar*) and *Sundarar* are given in this anthology.

A study of these companion works is not merely of academic interest but is also of value for spiritual practice. The grammar of philosophy must be understood with reference to the literature of religion at the focal point of one's own experience. With the fervent hope that the present work will be found handy not only by Tamils who can go back and forth, from one to the other but also by non-Tamils, the original Tamil verses are given for the former and the English renderings, for the latter. The English renderings, far from doing justice to the originals, give a hint of the rich treasure contained therein. The present work is an invitation to the academically and spiritually adventurous to follow the trail in this treasure hunt. I thank Dr. S. Agesthialingom, the Vice-Chancellor, and the other authorities of the Tamil University for bringing out this work as a publication of *School of Philosophy*, *Kānchipuram*. Similarly thanks are due to Pulavar Ganapathi who helped in proof correction at the first stage, to the Proprietor of the Press Thiru K.R. Seran, M.A., M.Phil., to the Manager Thiru P.A. Mariyanathan and to the staff of the Press.

Madras
12-5-1987

V.A. Devasenapathi

திருவருட் பயன்

THE FRUIT OF DIVINE GRACE

நற்குஞ் சரக்கன்று நண்ணிற் கலைஞானம்
கற்குஞ் சரக்கன்று காண்.

To one who approaches *Vināyaka* Who, as the young elephant, is the embodiment of Grace, works bearing on Philosophy and Religion (Scriptures) will not be difficult to understand.

[The Deity with the head of an elephant is generally invoked at the commencement of any work for its completion. Approaching Him means worshipping Him in thought, word and deed. A total dedication to Him enables one to grasp philosophical truths with ease and clarity of understanding.]

பதிமுது நிலை

I. THE NATURE OF THE SUPREME LORD

அகர வுயிர்போ லறிவாகி யெங்கும்
நிகரிலிறை நிற்கும் நிறைந்து.

What is Śiva's essential nature?

Like the vowel *a*, the Lord Who is incomparable, pervades and abides everywhere in the form of wisdom.

[The Lord cannot be compared with anything. He is match -less. Yet, to enable us to have a glimpse of His Nature, He is compared with the letter *a* which is involved in the utterance of all other letters. Though associated inseparably with other letters, it is distinct from them. So, also, the Lord Who pervades all existence (animate and inanimate) is distinct therefrom.

In the form of wisdom, the Lord knows by Himself without any extraneous aid) and enables souls to know. Even as the first vowel pervades other vowels and consonants, the Lord pervades sentient and non-sentient entities. Thus He is the Supreme Being owning all existence.]

(2)

தன்னிலைமை மன்னுயிர்கள் சாரத் தருஞ்சத்தி
பின்னமிலான் எங்கள் பிரான்.

If Śiva is neither without form (*arūpa*) nor with form (*rūpa*) how can He perform the five functions to enable souls to get rid of their impurity?

Our Lord is inseparable from His *Śakti* (Energy) in order that souls which are eternal may attain His state (may become like unto Him) — all the same, the Lord is One and Indivisible.

(3)

பெருமைக்கும் நுண்மைக்கும் பேரருட்கும் பேற்றின்
அருமைக்கும் ஒப்பின்மை யான்.

Is there any one comparable to Him? Is there anyone, apart from the Lord, capable of thus helping souls?

He is the Incomparable in respect of His greatness (in bringing everything under His pervasion);- of His subtle Nature (in being at the heart of even the minutest of things); of His exceeding Grace; and of His state, difficult of attainment (by others without His Grace).

(4)

ஆக்கி எவையும் அளித்தா சுடனடங்கப்
போக்குமவன் போகாப் புகல்.

Why call Him the Incomparable? Is He not one of three? As Destroyer how is He greater than the other two, namely the Creator and Preserver?

He creates and maintains everything. He removes totally (all) impurity. He is the Refuge that never fails.

(5)

அருவும் உருவும் அறிஞர்க் கறிவாம்
உருவம் உடையான் உளன்.

What is the form of such a Lord? Is He formless or has He a form?

He is formless. He has form. To the wise, He has a form of wisdom. (Verily such a One exists.)

[*Śiva*, *Śakti*, *nāda* and *bindu* are said to be His formless aspect. *Maheśa*, *Rudra*, *Viṣṇu* and *Brahmā* are His form-aspect. *Sadāśiva* is form - formless aspect. The Lord is beyond all these, as existing in the form of wisdom].

(6)

பல்லா ருயிருணரும் பான்மையென மேலொருவன்
இல்லாதான் எங்கள் இறை.

If He has a form of wisdom, is there one above Him to give Him this form?

Souls which are many, know (as informed by the Lord). There is none above Him (to impart knowledge to Him likewise).

[In other words, He is unlike souls which, though intelligent entities, can have knowledge only if He illumines their understanding.

As per couplet one, there is none to equal Him. As per this couplet (6), there is none to excel Him.]

(7)

ஆனா அறிவாய் அகலான் அடியவர்க்கு
வானாடர் காணாத மன்.

Where does such a Lord, Who has none to equal or excel Him, abide?

The Lord Who cannot be known even by the celestials, abides in the intelligence of devotees, without ever departing from them.

(8)

எங்கும் எவையும் எரியுறுநீர் போல்ஏகம்
தங்குமவன் தானே தனி.

If He abides in devotees (alone), how could He be all-pervading?

The Lord Who abides everywhere and in everything (animate and inanimate) as one therewith (invisibly), like heat in (warm) water, is yet apart from them (different from them and unaffected by their limitations and defects).

(9)

நலமிலன் நண்ணார்க்கு நண்ணினற்கு நல்லன்
சலமிலன் பேர்சங் கரன்.

Does the Lord manifest Himself to all in the same manner? If He is present everywhere, why should souls be subjected to births?

The Lord's name is *Śaṅkaran* (one who does good). He is not good to those who do not approach Him. He is good to those who (do) approach Him. Yet, He is free from partiality (and thus is true to His name).

(10)

உன்னுமுள ளைதய மிலதுணர்வா யோவாது
மன்னுபவந் தீர்க்கும் மருந்து.

Does He manifest Himself to those who worship and serve Him?

There is a medicine in our own understanding (as its informing principle) which will remove (the disease of)

births (ceaselessly following us). There is no doubt about this. Think of this (medicine, viz the Lord and worship Him in love).

உயிரவை நிலை

II. THE STATE OF SOULS

(11)

பிறந்தநாள் மேலும் பிறக்குநாள் போலுந்
துறந்தோர் துறப்போர் தொகை.

Could those who having taken the medicine overcome births and have attained His Feet by worship, be counted?

Like the number of days that have already gone by and (the number of) days yet to come are (the number of) those who have renounced (wordly attachments) and (the number of) those who are yet to renounce.

(12)

திரிமலத்தார் ஒன்றதனிற் சென்றார்கள் அன்றி
ஒருமலத்தார் ஆயும் உளர்.

If souls are countless, could these be classified, to enable us to understand their nature?

There are those with three impurities, those freed from one (of the three) and those with only one impurity.

(13)

மூன்று திறத்துள்ளாரும் மூலமலத் துள்ளார்கள்
தோன்றலர்தொத் துள்ளார் துணை.

If souls differ thus in respect of the number of their impurities, is there any subservience of one to another among them?

All these three groups have the original impurity. Those in the grip of *māyā* are not aware of their bondage and of God as their Help. (They are all subservient only to the Lord, not to one another).

(14)

கண்டவற்றை நாளுங் கனவிற் கலங்கியிடுந்
திண்டிறலுக் கென்னோ செயல்.

Why speak of subservience of souls? Why not take them to be the Absolute-Brahman?

Things experienced everyday are perceived confusedly in dreams. What can persons of such 'mighty' intellect do of their own accord?

(15)

பொறியின்றி யொன்றும் புணராத புந்திக்
கறிவென்ற பேர்நன் றற.

As souls have the capacity to know everything, can they not know, unaided?

How totally 'appropriate' the name of intelligence to those who cannot know anything without the aid of sense-organs!

(16)

ஒளியும் இருளும் உலகும் அலர்கட்
டெளிவி லெனிலென் செய.

Has the soul no knowledge whatever?

If wide open eye does not have the capacity to see, of what avail can light, darkness and the world be?

(17)

சத்தசத்தைச் சாரா தசத்தறியா தங்கணிவை
உய்த்தல்சத சத்தாம் உயிர்.

Of the three, the Lord (*Pati*), soul (*paśu*) and bonds *pāśa*), which exercises its knowing function?

The Real does not draw near the non-real. The non-rea cannot know (anything). The soul which applies its intelligence to (know) both (the Real and the non-real), must (therefore) be both.

(18)

இருளில் இருளாகி எல்லிடத்தில் எல் ஆம்
பொருள்கள் இலதோ புவி.

Is there any object in the world having a double aspect like the soul?

Are there not in this world things which are dark in darkness and bright in light? (examples are the eye, crystal and *ākāśa*)

(19)

ஊமன்கண் போல ஒளியும் மிகவிருளே
யாமன்கண் காணா வவை.

Why, then, does the soul not know *Śiva*? Since light too is with the soul from eternity, why should the soul have any connection with darkness? Can light and darkness co-exist?

Souls which do not see the Great Intelligence (though beginninglessly in association with It) are like the owl to whose eye light also is intense darkness.

(20)

அன்றளவும் ஆற்றுமுயிர் அந்தோ அருள்தெரிவ
தென்றளவொன் றில்லா இடர்.

When is the soul to overcome its ignorance? When shall it obtain Grace?

From eternity souls bear (the load of) measureless suffering. Alas! When are they to know Grace?

[The ignorance is beginningless, not endless. It is from eternity but not to eternity. The cause of ignorance is taken up in the following chapter].

இருண் மல நிலை

III. THE NATURE OF THE IMPURITY OF DARKNESS

(21)

துன்றும் பவத்துயரும் இன்பும் துணைப்பொருளும்
இன்றென்ப தெவ்வாறும் இல்.

What is the hardship caused by the impurity? What is the sorrow that clings to the soul?

The sorrow of (ceaseless round of) births, the joy (of being released from this round), the means of help, *māyā*, *karma* and God)-these can, in no manner, be denied.

[If they are denied, the denial is due to the operation of *āṇava*, the impurity of darkness]

(22)

இருளான தன்றி இலதெவையும் ஏகப்
பொருளாகி நிற்கும் பொருள்.

How does *āṇava* obscure souls?

There is nothing except darkness which hides everything else by making them one with itself.

(23)

ஒருபொருளுங் காட்டா திருளுருவங் காட்டும்
இருபொருளுங் காட்டா திது.

Is the obscuration caused by *āṇava* like the one caused by physical darkness?

(External or physical) darkness hides everything but shows itself. This (internal or spiritual) darkness hides both itself and the objects.

(24)

அன்றளவி யுள்ளொளியொ டாவி யிடையடங்கி
இன்றளவு நின்ற திருள்.

Is this spiritual darkness beginningless or does it have a beginning?

Darkness, existing from eternity abides till now. Though it permeates the soul, it is subservient to the soul and its Inner Light.

(25)

பலரைப் புணர்ந்துமிருட் பாவைக்குண் டென்றும்
கணவற்குந் தோன்றாத கற்பு.

How is it that souls do not realise the fact of obscur -ation?

The dark lady has a chastity which makes her ever hide herself even from her husband while she carries on with several others.

(26)

பன்மொழிக ளென்னுணரும் பான்மை தெரியாத
தன்மையிரு ளார்தந் தது.

How are we to know the existence of this impurity?

Of what avail, many words (to indicate the nature of darkness)? The state of souls not realising their nature as intelligent entities is bestowed by darkness.

(27)

இருளின்றேற் றுன்பென் உயிரியல்பேற் போக்கும்
பொருளுண்டேல் ஒன்றாகப் போம்.

What, if the principle of darkness is denied?

If there is no darkness, how can there be sorrow (of births)? If darkness is the nature of soul, when there is an entity to remove darkness, the destruction of darkness will bring about the destruction of the soul also.

(28)

ஆசாதி யேலணைவ காரணமென் முத்திநிலை
பேசா தகவும் பிணி.

Did the impurity have a beginning in time?

If the defect (of darkness) had a beginning (in time) what was the reason for its association (with the pure soul)? If there was no reason, the defect would seize the soul again.

(29)

ஒன்று மிகினும் ஒளிகவரா தேலுள்ளம்
என்றும் அகலா திருள்.

Will the impurity never cease?

Even if darkness abounds, if the soul does not (gradually) realise the light, darkness will never depart from the soul.

(30)

விடிவா மளவும் விளக்கனைய மாயை
வடிவாதி கன்மத்து வந்து.

Does *māyā* cause obscuration? Why attribute it to *āṇava*?

Body and other accessories, arising from *māyā*, according to the *karma* of souls, are like a lamp (that dispels darkness) until dawn.

அருளது நிலை

IV. THE NATURE OF GRACE

(31)

அருளிற் பெரிய தகிலத்தில் வேண்டும்
பொருளிற் றலையிலது போல்.

Is there any thing greater than Grace?

Even as nothing is more important (or greater) than what is considered indispensable (at a given time), nothing in the world is greater than Grace.

(32)

பெருக்க நுகரவினை பேரொளியாய் எங்கும்
அருக்கனென நிற்கும் அருள்.

How does Grace operate?

Like the great external light of the sun enabling persons everywhere to do work and reap its reward, Grace is the great (inner) light, enabling souls to engage in action and experience its fruits.

(33)

ஊனறியா தென்றும் உயிரறியா தொன்றுமிவை
தானறியா தாரறிவார் தான்.

Can the soul of man do its own work without the aid of Grace?

The body can never know; the soul (by itself) cannot know anything (wlthout the body, sense-organs etc). So, who can know unless Grace brings these two together?

(34)

பாலாழி மீன்ஆளும் பான்மைத் தருளுயிர்கள்
மாலாழி ஆளும் மறித்து.

How is it that souls are in ignorance of the Grace which thus guides them?

Souls, immersed in Grace, refusing to experience it, return to immerse themselves in the sea of delusion, in the manner of fish in the sea of milk going after the insects therein instead of drinking the milk.

(35)

அணுகு துணையறியா வாற்றோனி லைந்தும்
உணர்வை யுணரா வுயிர்.

How is it that souls know not His gift of knowledge?

Like a traveller being unaware of help (from a guard coming behind him) and like the five senses being unaware of the soul guiding them, the soul is unaware of the Intelligence (which is Grace dwelling in the soul).

(36)

தரையை யறியாது தாமே திரிவார்
புரையை யுணரா புவி.

What illustrates the soul's ignorance of the way it is guided?

Persons walk about (engrossed in life i.e. in their activities) without realising that the earth supports them. Even so, souls get absorbed in objects of experience without realising that it is Grace which makes such experience possible.

(37)

மலைகெடுத்தோர் மண்கெடுத்தோர்
வான்கெடுத்தோர் ஞானந்
தலைகெடுத்தோர் தற்கேடர் தாம்.

Can they, by seeking, discover Grace?

Those lost to a sense of Grace are like those:

1) Who have lost the mountain (that affords protection against invasion)

(2) Who have lost the land (on which they walk or which yields its harvest) and

(3) Who have lost the here-after in which they can enjoy the good that it offers (or lost the sky or space in which they move about).

They spell their own ruin.

(38)

வெள்ளத்துள் நாவற்றி யெங்கும் விடிந்திருளாம்
கள்ளத் தலைவர் கடன்.

How is it that men wander ignorant of Grace?

Because of the action of pseudo-leaders, what ensues is similar to (feeling intense thirst) standing neck-deep in water, with parched tongue and to feeling it still dark though the day has dawned brightly.

(39)

பரப்பமைந்து கேண்மினிது பாற்கலன்மேற் பூசை
கரப்பருந்த நாடுங் கடன்.

What is it like, to be ignorant of Grace?

Listen, avoiding distraction (by the senses). This (eagerness for sensory experiene, missing the joy of Grace) is like a cat jumping from the top of a milk-pot to eat a cockroach.

If the cat succeeds in catching the cockroach, it is but poor feed in quality and quantity compared with richness and large quantity of milk. Likewise, going after sensory pleasures may result in the frustration of missing them, or if attained, the enjoyment will be of short duration and poor quality. On the other hand, the joy of Grace is everlasting and of increasing richness.

(40)

இற்றை வரையியைந்தும் ஏதும் பழக்கமிலா
வெற்றுயிர்க்கு வீடு மிகை.

Is it not possible to know without overcoming distraction?

Release is superfluous for hollow souls which, though associated with Grace (from all eternity) until now, have not practised presence (or awareness) of It.

அருளுரு நிலை

V. THE FORM OF GRACE (AS MANIFESTED IN THE GURU)

(41)

அறியாமை யுண்ணின் றளித்ததே காணுங்
குறியாகி நீங்காத கோ.

Who comes when twofold deeds are balanced? Who grant release?

The Lord Who manifests Himself in a visible form (as *Guru* when souls have spiritual maturity) is indeed the same One who, abiding concealed within them (when they are in a state of ignorance and immaturity) gave them help. He never departs from them.

[His help is there all-through, whether it is availed of with awareness or not].

(42)

அகத்துறுநோய்க் குள்ளின ரன்றி யதனைச்
சகத்தவருங் காண்பரோ தான்.

Is it so very necessary that He, the indwelling Lord Him--self, should come as *Guru*? Will not learned men suffice ?

Can others in the world know the illness that only those in the household are aware of? (Likewise, only the Lord Who dwells within them knows the spiritual malady of souls-not others).

(43)

அருளா வகையா லருள்புரிய வந்த
பொருளா ரறிவார் புவி.

Can all recognise the *Guru* Who thus appears?

The world does not know the *Guru* as the Lord Him-self, coming in human form to grant Grace.

(44)

பொய்யிருண்ட சிந்தைப் பொறியிலார் போதமாம்
மெய்யிரண்டுங் காணார் மிக.

How it is that inferior souls know not the *Guru*?

Those whose understanding is darkened by *āṇava* and who, hence, lack wisdom,—know not fully the two-(1) (2) Grace as wisdom and the *Guru* as its embodiment.

(45)

பார்வையென மாக்களைப் பற்றிப் பிடித்தற்காம்
போர்வையெனக் காணார் புவி.

Is it necessary that His sacred form should be visible like ours?

The world does not know that the human form of the *Guru* is a cloak hiding the Lord to entice souls to come under His sway in the manner of using a decoy to catch wild animals.

(46)

எமக்கெ னெவனுக் கெவை தெரியு மவ்வத்
தமக்கவனை வேண்டத் தவிர்.

May not any teacher be thus a cloaked image of '*Śivan*?

It is natural to go to that person who is competent to impart the required knowledge. What will happen, if we, requiring spiritual knowledge, fail to take the help of *Guru*?

(47)

விடநகுலம் மேவினுமெய்ப் பாவகனின் மீளுநங்
கடனிலிருள் போவதிவன் கண்.

Is it not enough that Divine Grace is the core of your knowledge? Must He come as *Guru* too?

Snake poison will be removed by one who has contemplative identification with a mongoose, *not* by the mongoose coming in contact with the body of the bitten one. Even so, spiritual darkness can be removed by the *Guru* (not by God as such–although God and *Guru* are the same, He must appear as *Guru*.)

(48)

அகலர்த் தருமருளை யாக்கும்வினை நீக்குஞ்
சகலர்க்கு வந்தருளுந் தான்.

Is His Gracious manifestation as a Teacher for all or for one class only?

The Lord by His Grace removes the ignorance of those with one *mala* (*vijñānakalas*), removes the bond of ignorance and *karma* (*of praḷayākalas*). To those with the bond of *māyā* also (in addition to *āṇava* and *karma*)-viz to the *śakalas*, He grants Grace by appearing as *Guru*.

As *vijñānakalas* and *praḷayākalas* are free from the bond of *māyā*, they are called *akalas*, unlike the *sakalas* who are bound by *māyā*.)

The Lord bestows His Grace without appearing as *Guru* to souls without the evolutes of *māyā*. To those associated with these evolutes, He appears as *Guru*.]

(49)

ஆரறிவார் எல்லாம் அகன்ற நெறியருளும்
பேரறிவான் வாராத பின்.

Can He not be invisible and still, instruct? Cannot salvation be effected without the coming of the *Guru*? Why should He appear in a form?

If the Lord-the Great Intelligence-does not come as *Guru* and grant Grace, who can have the knowledge that can be had only after the bonds are removed?

(50)

ஞானம் இவனொழிய நண்ணியிடும் நற்கலனற்
பானு ஒழியப் படின்.

Should the Lord come as the *Guru*? Cannot the soul know everything by itself?

Wisdom can be had without the *Guru*-if the sun-stone can emit fire without the rays of the sun.

அறியும் நெறி

VI. THE WAY OF KNOWLEDGE

(51)

நீடும் இருவினைகள் நேராக நேராதல்
கூடுமிறை சத்தி கொளல்.

When will He come as *Guru*? At what stage does He appear?

The stage for reception of God's Grace is reached when the consequence of the long-drawn *karma* (twofold deeds-good and bad) are seen to be alike (in their binding effect on souls).

(52)

ஏகன் அனேகன் இருள்கரும மாயையிரண்
டாகவிவை யாறாதி யில்

When the Lord appears as a *Guru*, what will He teach?

The One (the Lord), the many (souls), darkness (*āṇava*), *karma* and twofold *māyā* (*śuddha* and *aśuddha*)—these have no beginning.

(53)

செய்வானும் செய்வினையும் சேர்பயனும்
சேர்ப்பவனும்
உய்வா னுளனென் றுணர்.

Of the six entities which have no beginning, which must you know?

Realise that for your salvation there are (1) the doer (2) the deeds (3) the fruit(s) of the deeds and (4) the one who apportions) the fruits to the respective doers).

(54)

ஊனுயிரால் வாழும் ஒருமைத்தே ஊனொடுயிர்
தானுணர்வோ டொன்றாந் தரம்.

How-in what manner-does the soul abide in Grace?

The manner in which the soul living in a body has the Lord as its Soul is like the union of the soul with a physical body.

(55)

தன்னிறமும் பன்னிறமும் தானாங்கற் றன்மைதரும்
பொன்னிறம்போன் மன்னிறமிப் பூ.

How does Grace operate upon souls? Is the *Guru* affected by the pleasures and pains of the soul, by abiding in them?

Even as the capacity of the crystal to show its own colour and the many colours (of adjacent objects) is given by sunlight–the capacity of souls in this world (to reflect their environment) is given by the Grace of God.

[Though the sun gives the light which enables a crystal to show its own colour and to reflect the colours in its environment, sunlight is not affected by these colours].

(56)

கண்டொல்லை காணுநெறி கண்ணுயிர் நாப்பணொளி
யுண்டில்லை யல்ல தொளி.

May I not say, 'I do not need Grace to see by: I my self will see'?

The capacity of the eye to see arises from the light that exists between the soul and the eye. Without that light there can be no vision. (Grace is to the soul, what physical light is to the eye).

(57)

புன்செயலி னோடு புலன்செயல்போல் நின்செயலை
மன்செயல தாக மதி.

How is it we see by the Grace of Śiva?

Understand that even as the sense-organs function as guided by the limited intelligence of the soul, the functions of the soul are guided by Divine Grace.

(58)

ஓராதே யொன்றையுமுற் றுன்னாதே நீமுந்திப்
பாராதே பார்த்ததனைப் பார்.

How are we to know the help given by Grace?

Search not. Do not think of any object by merging yourself in it. Without projecting yourself, behold the Grace (which illumines knowledge.)

(59)

கனியே மிகுபுல னாக்கருதி ஞான
வொளியே யொளியா வொளி.

Shall I obtain joy by thus contemplating the Divine Grace?

Regarding the joy of contemplation as the highest object, conceal yourself in the light of wisdom as the (Supreme) Light.

(60)

கண்டபடி யேகண்டு காணாமை காணாமை
கொண்டபடி யேகொண் டிரு.

When shall we part with these intuitions of sense?

Beholding that which Grace has illumined, preventing the recurrence of primal ignorance and submitting yourself to the operation of Grace, abide in Grace.

உயிர் விளக்கம்

VII. THE SOUL'S PURIFICATION

(61)

தூநிழலார் தற்காரும் சொல்லார் தொகுமிதுபோற்
றானதுவாய் நிற்கும் தரம்.

When comes perfect resignation of the soul so as to be immersed in Wisdom?

No one need invite a person to a cool place: even so in regard to the matter of abiding in Grace.

[A person exposed to the heat of the sun will, of his own accord, go to a cool place when he sees it. Likewise those who have suffered from life's fitful fever will joyfully resort to Grace].

(62)

தித்திக்கும் பால்தானும் கைக்கும் திருந்திடுநாப்
பித்தத்தின் தான்தவிர்ந்த பின்.

How is it that this Grace is not enjoyed by all alike?

Even milk, sweet in taste, will be bitter-but after the tongue has recovered from biliousness, sweetness is restored.

[In a bilious state, milk will taste bitter. After recovering from this state, the tongue will once again find milk sweet].

(63)

காண்பான் ஒளியிருளிற் காட்டிடவும் தான்கண்ட
வீண்பாவம் என்னாய் விடும்.

What is the need for Grace? Can I not know by myself?

Light enables a person to see in darkness. If, (on the other hand) he claims to see by himself (without the aid of light) what will this sin lead to?

(64)

ஒளியும் இருளும் ஒருமைத்துப் பன்மை
தெளிவு தெளியார் செயல்.

What are the respective activities of the enlightened and the unenlightened?

In light as well as in darkness, the world of plurality appears alike—i.e. without its plurality. The difference consists in the former being a state of enlightenment and the latter of ignorance and delusion.

[Light is state of Grace. Darkness is state of primal ignorance].

(65)

கிடைக்கத் தகுமேநற் கேண்மையார்க் கல்லால்
எடுத்துச் சுமப்பானை யின்று.

Is not mystic union available for all at once?

Except for those with good friends, is there any one who will take all the load on his own shoulders?

(66)

வஞ்ச முடனொருவன் வைத்த நிதிகவரத்
துஞ்சினனோ போயினனோ சொல்.

Is He who imposes the burden different from him who bears the burden?

Is not all Brahman?

Say whether a person who has laid by a treasure is asleep or is gone from that place, if the treasure happens to be taken away by stealth.

[The Lord neither sleeps nor slumbers nor dissociates Himself from His Grace, for souls to obtain that Grace by their own effort. Besides, the soul, subject to lapses in knowledge, cannot be *Brahman*.]

(67)

தனக்குநிழ லின்றா மொளிகவரும் தம்ப
மெனக்கவர நில்லா திருள்.

To the wise who have become 'servants', do not 'impurities' arise?

How are impurities to be overcome?

Like the crystal pillar which at noon, is wholly pervaded by sunlight (without reflection in it of other objects) when the soul is wholly pervaded by divine light, (spiritual) darkness cannot persist.

(68)

உற்கைதரும் பொற்கை யுடையவர்போல் உண்மைப்பின்
நிற்கை யருளார் நிலை.

How may one abide so that 'Impurity' shall not appear, but Grace remain?

Even as in looking for an object (in darkness) one stands behind the torch held in one's lovely hand.—till the Real manifests Itself, one must stand behind Grace, identifying oneself with It-(Grace).

(69)

ஐம்புலனாற் றாங்கண்ட தன்றா லதுவொழிய
ஐம்புலனார் தாமார் அதற்கு.

Can one know by oneself?

If the Real cannot be perceived by the five senses, unless Grace reveals It, what is the competence of the senses and the soul to know It?

[It is Grace that enables one to know: In other words, Things spiritual can only be spiritually discerned']

(70)

தாமே தருமவரைத் தம்வலி யினாற்கருத
லாமே யிவனா ரதற்கு.

Is it necessary for Grace to show Itself? Do I not myself see It?

Is it proper to think that one took by force what a person has given of his own accord? Even so what right has the soul to Grace (attempting to obtain Grace by force)?

இன்புறு நிலை

VII. THE STATE OF BLISS

(71)

இன்புறுவார் துன்பார் இருளின் எழுஞ்சுடரின்
பின்புகுவார் முன்புகுவார் பின்.

In what way can the soul obtain bliss?

Those who walk behind the light that arises to dispel darkness experience joy — unlike those who walk, putting the light behind them.

[In the state of bondage or spiritual immaturity, souls put themselves before Grace. In the state of release, they follow the Light of Grace].

(72)

இருவர் மடந்தையருக் கென்பயன்இன் புண்டாம்
ஒருவன் ஒருத்தி யுறின்.

For this, is not Grace sufficient? Over and above this, what need of the 'known'?

Of what use the mating of two women?

Joy arises when a man unites with a woman.

(73)

இன்பதனை எய்துவார்க் கீயும் அவற்குருவம்
இன்பகன மாதலினா லில்.

When the soul is united to the known, does the known through the soul, obtain bliss?

The Lord grants bliss to those who draw unto Him. Since His form (Itself) is bliss, there is no experience of bliss for Him.

(74)

தாடலைபோற் கூடிஅவை தான்நிகழா வேற்றின்பக்
கூடலைநீ ஏகமெனக் கொள்.

Does the soul, then, obtain that bliss as one alien to the Supreme like sugar and one who tastes it?

Like the combination of the words *tāḷ* and *talai* (into *tāḍalai*, where the individual differences do not appear) take it that oneness consists in the blissful union of the soul with the Lord.

(75)

ஒன்றாலும் ஒன்றா திரண்டாலும் ஓசையெழா
தென்றாலொன் றன்றிரண்டும் இல்.

Do they not yet obtain absolute unity? Are the Lord an soul one or different?

If there is only one entity, there could be no union If there are two (opposed to each other in their very nature) there could be no talk of union. If this is the position, (we have to take it that) as entities, the Lord and soul are not one—but because of their union, they are not two either.

(76)

உற்றாரும் பெற்றாரும் ஓவா துரையொழியப்
பற்றாரும் அற்றார் பவம்.

What then is the mode of the soul's approach to the Supreme and unity with Him?

Those who have gained the wisdom leading to bliss and those who have attained the bliss never for a moment

lose their touch with the Real. They are birthless. Even so— (birthless) are those who have taken the first two steps-listening to the spiritual message and meditating on it-but have not taken the remaining two-viz gaining clarity of understanding and getting established in the Real.

[Birthlessness includes speechlessness in both cases].

(77)

பேயொன்றும் தன்மை பிறக்கு மளவுமினி
நீயொன்றும் செய்யாம னில்.

What is meant by the speechlessness above?-

(Speechlessness of those who have gained the wisdom leading to bliss and those who have attained the bliss).

Till you attain a state like that of one possessed, stay without any action of your own (absorbed in contemplation of the Real).

(78)

ஒண்பொருட்க ணுற்றார்க் குறுபயனே யல்லாது
கண்படுப்போர் கைப்பொருள் போற் காண்.

What is the cessation of action on the part of the absorbed mystic like?

To those immersed in the Real everything apart from bliss is like the object in the hand of a person fast asleep.

The object in the hand of a person in deep sleep will be dropped. Likewise the preparatory stages with their respective benefits cease.

(79)

மூன்றாய தன்மையவர் தம்மின் மிகமுயங்கித்
தோன்றாத வின்பமதென் சொல்.

Does not a third entity appear apart from the knower and the known?

When the two (Śiva and the soul) are intimately associated, the resulting bliss is such that the three factors here- the enjoyer, the object of enjoyment and the enjoyment it self) do not stand out (there is only Śiva or bliss). Of what avail, words (to describe this state)?

(80)

இன்வி வினிதென்றல் இன்றுண்டேல் இன்றுண்டாம்
அன்பு நிலையே யது.

Can that bliss be enjoyed in this very life?

If a person gains the understanding to attain the supreme joy in the present birth, it is but the love that he cherishes for the Lord.

ஐந்தெழுத்தருள் நிலை

IX. THE STATE OF GRACE OF THE FIVE LETTERS

(81)

அருணூலும் ஆரணமும் அல்லாதும் ஐந்தின்
பொருணூல் தெரியப் புகின்.

If the unutterable rapture has not been gained by the means already explained, is there any other method?

If we study carefully, it will be seen that the work of Grace (the *Śaiva Āgamas*), the *Vedas* and other works are elaborations of the sacred Five Letters.

(82)

இறைசத்தி பாசம் எழில்மாயை ஆவி
உறநிற்கும் ஓங்காரத் துள்.

What does this pentad of letters (syllables) declare?

The Lord, His Energy (*śakti*),bond (*āṇuva*), dynamic *māyā* and soul are the import of the *ōmkāra*.

(83)

ஊன நடனம் ஒருபால் ஒருபாலா
ஞானநடம் தானடுவே நாடு.

What is the order in which the 'Five Letters' stand?

On one side the dance bringing about birth with its attendant ignorance; on another side, the dance of wisdom-with the soul in between the two.

(84)

விரிய மந மேவியவ்வை மீளவிடா சித்தம்
பெரியவினை தீரிற் பெறும்.

How is it that by means of the 'Five Letters' the soul does not (at once) obtain the known?

Owing to the operation of the Obscuring Energy (*Tirodhāna Śakti*), *māyā* and *karma* join the soul and *āṇava* starts functioning - the soul being thus in the firm grip of the bonds-is prevented from returning to the Lord. With the cessation of the connection with the bonds, the soul returns to the Lord.

(85)

மாலார் திரோத மலமுதலாய் மாறுமோ
மேலாசி மீளா விடின்.

How is it that, though there are these 'Five Letters' *āṇava* (Impurity) does not depart?

If 'na' and 'ma' signifying the deluding obscuring energy and *āṅava* respectively occur first (in the meditative utterance) will there be release from bondage—unless Śi signifying the Lord comes first?

The order of letters for salvation is with Śi coming first not *na*, coming first.

(86)

ஆராதி ஆதாரம் அந்தோ அதுமீண்டு
பாராது மேல்ஒதும் பற்று.

Will Impurity depart from those who repeat the 'Five Letters'?

Worship Śiva, Who is the support for everything. What a pity that owing to worldly attachment, the correct order is ignored, (persisting in the order with *na* as the letter)!

(87)

சிவமுதலே ஆமாறு சேருமேல் தீரும்
பவமிதுநீ ஓதும் படி.

Why is the pentad of Letters recited thus?

If the order with Śi and *vā* is understood and followed birth will cease. Follow this order for your salvation.

(88)

வாசி அருளியவை வாழ்விக்கும் மற்றதுவே
ஆசில் உருவமுமாம் அங்கு.

What benefit accrues from this order of recitation?

Va is the Grace that enables the soul (*ya*) to attain Ś*iva* (Ś*i*)- immersing the soul in bliss. In that state, Grace becomes the blemishless form of the soul.

(89)

ஆசினவா நாப்பண் அடையா தருளினால்
வாசிஇடை நிற்கை வழக்கு.

How will that soul exist in the heaven of liberation?

The correct procedure is for *ya* to avoid the position between *na* (standing for obscuration) and *va*. *ya* must be between *va* standing for grace) and *Śi* (for *Śiva*)

[The different ways of uttering the Letters must be learnt from the Guru]

(90)

எல்லா வகையும்இயம்பும் இவன் அகன்று
நில்லா வகையை நினைந்து.

Why should different ways of recitation of the pentad be given?

In view of the need for enabling the soul to get rid of the bonds, all the ways (of uttering ihe sacred five letters are set forth.

அணைந்தோர் தன்மை

X. THE STATE OF THOSE WHO HAVE ATTAINED THE LORD

(91)

ஓங்குணர்வின் உள்ளடங்கி உள்ளத்துள்
இன்பொடுங்கத்
தூங்குவர்மற் றேதுண்டு சொல்.

What is the thought of the knowers who never forsake the known?

Immersing themselves in the transcendent wisdom with joy filling their minds, they slumber. (They are asleep in this world as they are awake in Reality).

(92)

ஐந்தொழிலும் காரணர்க ளாந்தொழிலும் போகநுகர்
வெந்தொழிலும் மேவார் மிக.

Will those who have attained this state desire higher stations of felicity? Or desire to perform the five functions?

Those who are close to the Lord do not like in the least to perform the five functions of the Lord, the function of each of the delegated agents and the experience of the fruits of their past deeds with feelings of desire and aversion.

(93)

எல்லாம் அறியும் அறிவுறினும் ஈங்கிவரொன்
றல்லா தறியார் அற.

Do these attain to omniscience and the other attributes?

Even though in the state of release they come to be endowed with the capacity to know everything, they never engage in knowing anything except the One (*Śiva*).

(94)

புலனடக்கித் தம்முதற்கண் புக்குறுவார் போதார்
தலம்நடக்கும் ஆமை தக.

When objects of sense present themsel ves to the knower of this kind, how do they act?

Like the tortoise, controlling their senses they enter within themselves (to be poised in the Real) - they do not go out to experience the external world.

(95)

அவனையகன் றெங்கின்றாம் ஆங்கவனாம் எங்கும்
இவனையொழிந் துண்டாத லில்.

But are there any who have left the 'Known' and departed from Him?

(There is nothing (no world) apart from the Lord. Even

so, there is nothing apart from those who have drawn closs to the Lord with Whom they have become one.

[Those who have attained the Lord are also all-pervasive like Him].

(96)

உள்ளும் புறம்பும் ஒருதன்மைக் காட்சியருக்
கெள்ளுந் திறமேதும் இல்.

Have these persons then seen that Existence within (themelves) or without?

Nothing is an object of contempt to those in whose vision the outer and the inner are of the same nature.

(97)

உறுந்தொழிற்குத் தக்க பயன் உலகம் தத்தம்
வறுந்தொழிற்கு வாய்மை பயன்

What is the benefit of cessation of activity, if the knowers are immersed in the known?

The fruits of deeds, *good and bad*, done with a sense of I' and 'mine' are pleasures and pains of this world. For deeds done without a sense of agency and proprietorship, the fruit is enjoyment of the Real.

(98)

ஏன்ற வினையுடலோ டேகுமிடை யேறும்வினை
தோன்றில் அருளே சுடும்.

As old deeds are consumed (eaten), does not the effect of new deeds accumulate?

The *karma* to be wiped out in this life will be experienced on the level of the body (as physical pleasure and pain). If in this process, fresh *karma* accrues, Grace will scorch it.

(99)

மும்மை தரும்வினைகள் மூளாவாம் மூதறிவார்க்
கம்மையும் இம்மையே யாம்.

Is the infinite liberation obtained when the body dies?

To those of ripe wisdom, there will be no upsurge of *karma* arising from thought, word and deed- (or *karma* yielding its fruit in this life, the next one and the life beyond birth and death). To them the hereafter is already here.

(100)

கள்ளத் தலைவர் துயர்கருதித் தாங்கருணை
வெள்ளத் தலைவர் மிக.

Have these no desire to save others? Have *jivan-muktas*, no concern for those still in bondage?

Deeply concerned when they behold the sorrow of those falsely claiming agency for themselves, those who have drawn close to the Lord move about a lot in the sea of compassion.

அருண் முறைத் திரட்டு

பதி முதுநிலை

I. THE NATURE OF THE SUPREME LORD

(1)

தோடுடைய செவியன் விடையேறியோர் தூவெண் மதிசூடிக்
காடுடையசுட லைப்பொடிபூசியென் உள்ளங்க வர்கள்வன்
ஏடுடைய மலரான் முனை நாட்பணிந் தேத்தவருள் செய்த
பீடுடையபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.

(சம்பந்தர்)

With ear-ring (in one ear), mounted on a bull, wearing the pure white moon (on His Head), smearing His body with the ash of the cremation ground. He is the Thief who has stolen my heart. When he of the flower petal (lotus) bowed in worship and praised Him, the Lord Who resides in majestic *Brahmāpuram* granted him Grace. This is indeed He! (Indeed He is present here!).

(Sambandhar)

(2)

உருவமும் உயிருமாகி ஓதிய உலகுக் கெல்லாம்
பெருவினை பிறப்புவீடாய்நின்ற வெம்பெருமான் மிக்க
அருவி பொன் சொரியும் அண்ணாமலையுளாய் அண்டர்கோவே
மருவி நின் பாதமல்லான் மற்றொரு மாடிலேனே.

(அப்பர்)

The world is said to consist of visible objects and (invisible) soul(s). In respect of them all, our Lord stands as the cause of the mighty deed of origination and release. Oh You residing in *Aṇṇāmalai* from which flows a rich rivulet carrying gold, Oh Lord of the celestials, I have no wealth other than that of abiding at your Feet.

(Appar)

(3)

அண்டம் ஆரிருளூடு கடந்தும்பர்
உண்டு போலுமோர் ஒண்சுடரச்சுடர்
கண்டிங் காரறி வாரறி வாரெலாம்
வெண்திங் கட் கண்ணி வேதியன் என்பரே.

(அப்பர்)

It would seem that there is a peerless bright Flame pervading and passing beyond the universe surrounded by intense darkness. Who has seen and known It here? All those who have known It declare that It is the Author of the *Vedas*, Who wears the white moon as a wreath on His Head.

(4)

ஏதுக்க ளாலும் எடுத்த மொழியாலு மிக்குச்
சோதிக்க வேண்டா சுடர் விட்டுளன் எங்கள் சோதி
மாதுக்க நீங்க லுறுவீர் மனம் பற்றி வாழ்மின்
சாதுக்கள் மிக்கீர் இறையே வந்து சார்மின்களே.

(சம்பந்தர்)

Do not engage yourselves in excessive examination (of God's existence) by arguments and scriptural statements. Our

Lord is a flaming Effulgence. Those of you wishing to be rid of great sorrow, live with your mind concentrated on Him. Oh great holy ones! Come quickly unto Him.

(Sambandhar)

[Nothing can be given by way of analogy or reason in respect of the Lord. He cannot be measured by these means of knowledge. He shines as the sun which gives external light. Where there is love, He shines forth as the Inner Light.]

[5]

வெந்த சாம்பல் விரையெனப் பூசியே
தந்தை யாரொடு தாயிலர் தம்மையே.
சிந்தி யாவெழு வார்வினை தீர்ப்பரால்
எந்தை யாரவர் எவ்வகை யார்கொலோ.

(சம்பந்தர்)

He (the Lord) smears (It could also refer to devotees, smearing sacred ashes and thinking of the Lord, as they get up at dawn) burnt ash as perfume. He has no father and no mother. He removes the *karma* of those who get up thinking of Him. He is our Father. What may be His nature!

(Sambandhar)

[Lights other than the Supreme Light which is the Lord are burnt out at the time of the Deluge. He wears as perfume the ashes thus purified. The Lord withdraws all thing at the time of the Great Deluge and manifests them again in a fresh creation. He Himself is beyond creation and destruction. Hence he is birthless and is without Father and

Mother. He removes the intense darkness of the falsehood of the *karma* of those who think of Him alone as the True Light made manifest. With what words can we express this truth about the Lord Who is beyond all utterance?]

(6)

ஆட்பா லவர்க்கருளும் வண்ணமும் ஆதிமாண்பும்
கேட்பான் புகிலளவில்லை கிளக்க வேண்டா
கோட்பா லனவும் வினையுங் குறுகாமை எந்தை
தாட்பால் வணங்கித் தலைநின்றிவை கேட்க தக்கார்.

(சம்பந்தர்)

There is no limit to what may be heard (once we start listening) regarding the way He grants Grace to those Whom He takes under His rule and regarding His pristine majesty. Do not start inquiry (regarding these). So that planetary influences and *karma* may cease, worthy ones may listen to these, bowing their heads and worshipping the Feet of the Lord, our Father.

(Sambandhar)

(7)

பாதந் தனிப்பார்மேல் வைத்த பாதர்
பாதாள மேழுருவப் பாய்ந்தபாதர்
ஏதம் படாவண்ணம் நின்றபாதர்
ஏழுலகு மாய்நின்ற ஏகபாதர்
ஓதத் தொலிமடங்கி யூருண்டேறி
யொத்துலக மெல்லா மொடுங் கியபின்

வேதத் தொலி கொண்டு வீணை கேட்பார்
வெண்காடு மேவிய விகிர்தனாரே.

(அப்பர்)

He plants His Feet on this unique earth.
His Feet penetrate in their reach the seven nether worlds.
He stands on His Feet so that there will be no misery.
He is all the seven worlds-with a Single Foot,
When the sound of sea-waves subsides and the sea spreads over land
And when all the worlds are withdrawn alike
The Lord residing in *Tiruveṅkāḍu*
Listens to the *vīṇā* in tune with the sound of the *Veda*.

(Appar).

(48)

பழுதில கடல்புடை தழுவியபடிமுத லியவுலகுகண்மலி
குழுவிய சுரர்பிறர் மனிதர்கள் குலமலி தருமுயிரவை யவை
முழுவது மழிவகை நினைவொடு முதலுரு வியல் பரனுறைபகு
செழுமணி யணிசிவ புரநகர் தொழுமவர் புகழ்மிகு முலகிலே.

(சம்பந்தர்)

The Supreme Lord takes a form to withdraw completely unto Himself all souls which abound in groups such as the celestials, others and human beings in the earth surrounded by the faultless(never deficient or dry) sea and in other worlds. His abode is *Śivapuranagar* adorned by bright preci-

ous stones. The fame of those who praise this place will spread in the world.

(Sambandhar)

(9)

தாங்கருங் காலந்தவிர வந்திருவர்
    தம்மொடுங் கூடினா ரங்கம்
பாங்கினாற் றரித்துப் பண்டு போலெல்லாம்
    பண்ணிய கண்ணுதற் பரமர்
தேங்கொள் பூங் கமுகு தெங்கிளங் கொடிமாச்
    செண்பகம் வண்பலா விலுப்பை
வேங்கைபூ மகிழால் வெயிற்புகா வீழி
    மிழலையா னென வினை கெடுமே.

(சம்பந்தர்)

The two (*Brahmā* and *Viṣṇu*) came and united themselves with the Lord so as to bide an unbearably vast stretch of time. The Supreme Being, having an eye on His forehead wore their bodies (bones) in a comely fashion and recreated everything as before. He resides in *Tiruvīḻimiḻai* which abounds in such a profusion of trees-*kamugu*(areca) having honey-laden flowers, *tengu*(cocoanut), tender creepers, *champaka*, luxuriant *palā* (jack fruit), *illuppai*, *veṅgai*, *magiḻ* with flowers–that the rays of the sun cannot fall on its streets. If we call on Him (the Lord of *Tiruvīḻimiḻai*), the effects of our deeds (*karma*)will be destroyed.

(Sambandhar)

(10)

புவம்வளி கனல் புனல் புவிகலையுரை மறைதிரிகுண.மமர்நெறி
திவமலிதருசுரர் முதலியர் திகழ்தரு முயிரவையவைதம

பவமலி தொழிலது நினைவொடு பதுமநன் மலரது
மருவிய
சிவனது சிவபுர நினைபவர் செழுநில னினிநிலை
பெறுவரே. (சம்பந்தர்)

Śiva resides in the lotus and by His thought brings about the appearance of *ākāsa*, air, fire, water, earth the arts,the *Vedas*, the three *guṇas*, the path(pursued by good persons), the celestial world with its residents and all other living things including trees and plants. His abode is *Śivapura*. Those who think of this place will lead a well-settled life in this fertile world.

(Sambandhar)

(11)

இருநிலனாய்த் தீயாகி நீருமாகி
இயமான னாயெறியுங் காற்று மாகி
அருநிலைய திங்களாய் ஞாயி றாகி
ஆகாச மாயட்ட மூர்த்தியாகிப்
பெருநலமுங் குற்றமும் பெண்ணும் ஆணும்
பிறருருவுந் தம் முருவுந் தாமேயாகி
நெருநலையா யின்றாகி நாளை யாகி
நிமிர்புன் சடையடிகள் நின்ற வாறே

(அப்பர்)

The Lord stands forth as the vast earth, fire, water, soul, the wind that blows, the moon of imperishable state, the sun, *ākāśa*–in this eightfold form, as the great good (of granting release), the defect (of causing bondage), as woman, as man (as male and female) as (in) the form of others, and as (in) His own form, as yesterday, to-day and to-morrow.

(Appar)

(12)

மின்னுருவை விண்ணகத்தி லொன்றாய் மிக்கு
வீசுங்கால் தன்னகத்தி லிரண்டாய்ச் செந்தீத்
தன்னுருவின் மூன்றாய்த் தாழ்புனலின் நான்காய்த்
தரணிதலத் தஞ்சாகி எஞ்சாத் தஞ்ச
மன்னுருவை வான்பவளக் கொழுந்தை முத்தை
வளரொளியை வயிரத்தை மாசொன் றில்லாப்
பொன்னுருவைப் புள்ளிருக்கு வேளூரானைப்
போற்றாதே ஆற்றநாள் போக்கி னேனே.

(அப்பர்)

The Lord is of dazzling form. He is as one (sound) in *ākāśa*, as two (sound and touch) in air that blows abundantly, as three (sound, touch and colour) in ruddy fire, as four (sound, touch, colour, and taste) in water that flows, as five (sound, touch, colour, taste and smell) in earth, as the ever-abiding form that is (our) unfailing refuge, as the tender shoot of the splendid coral creeper, as the pearl, as the light that (ever) grows, as the diamond, as the form of pure gold (gold that has no blemish). He abides in *Puḷḷirukku Vēḷūr*. I have wasted countless days without adoring Him.

(Appar)

(13)

மலைபல வளர்தரு புவியிடை மறைதரு வழிமலி மனிதர்கள்
நிலைமலி சுரர் முதலுலகுகள் நிலைபெறுவகை நினை
வொடு மிகும்
அலைகடனடுவறி துயிலம ரரியுருவியல் பரனுறைபதி
சிலைமலிமதிள் சிவபுரநினைபவர் திருமகளொடு திகழ்வரே.

(சம்பந்தர்)

The Supreme Lord, in the form of Hari Who is in super-conscious sleep in the midst of the sea with great waves, maintains by His thought the world where many mountains grow and where people in large numbers walk in the path indicated by the *Vedas*, stable *worlds* like the celestial and other worlds. The Lord resides in *Śivapuram* which has rocky walls. Those who think of *Śivapuram* will shine with the prosperity of Grace.

(Sambandhar)

(14)

விரிகதிர் ஞாயிறல்லர் மதியல்லர் வேத
    விதியல்லர் விண்ணு நிலனும்
திரிதரு வாயுவல்லர் செறுதீயு மல்லர்
    தெளி நீருமல்லர் தெரியில்
அரிதரு கண்ணியாளை யொருபாகமாக
    அருள் காரணத்தில் வருவார்
எரியர வாரமார்ப ரிமையாருமல்லர்
    இமைப்பாரு மல்ல ரிவரே

(அப்பர்)

The Lord here is not the sun that spreads its rays, not the moon, not the injunction of the *Veda*, not the sky and the earth, not the wandering wind, not the destructive fire, not the limpid water. If we but know (through Grace), He comes with Her Whose eyes have red lines (indicative of Grace) as a part of Himself, in order to grant Grace. He has the fiery serpent as a garland on His chest. He is not one of the celestials (whose eyes do not wink), nor one of those with winking eyes, (viz human beings).

(Appar)

(15)

மாய மாய மனங்கெடுப் பானை
    மனத்துளே மதி யாயிருப் பானைக்
காய மாயமு மாக்குவிப்பானைக்
    காற்று மாய்க்கன லாய்க் கழிப்பானை
ஓயு மாறுரு நோய் புணர்ப் பானை
    யொல்லை வல்வினைகள் கெடுப்பானை
வேய்கொள் தோளுமை பாகனை நீடூர்
    வேந்த னைப்பணி யாவிட லாமே.

(சுந்தரர்)

He destroys the delusive (or treacherous) mind (or the delusions of the mind). He abides in the mind as understanding (by illuminating it). He creates the body out of *māyā*. In the form of air and fire, He removes it. He causes the affliction of disease in order to make it cease. He removes quickly (the effects of) strong deeds. He has, as a part of Himself(His Body) *Umā* Whose shoulders are shapely like bamboo. He is the Lord of *Nīḍūr*. Can we fail to worship Him?

(Sundarar)

உயிரவை நிலை

II. THE STATE OF SOULS

(16)

கருவாகிக் குழம்பிருந்து கலித்து மூளை
    கருநரம்பும் வெள்ளெலும்புஞ் சேர்ந்தொன் றாகி

உருவாகிப் புறப்பட்டிங் கொருத்தி தன்னால்
வளர்க்கப்பட் டுயிராருங் கடை போ காரால்
டிருவாகி நின்னடியே மறவே னம்மான்
மறித்தொருகாற் பிறப்புண்டேல் மறவா வண்ணம்
திருவாரூர் மணவாளா திருத்தெங்கூராய்
செம்பொனே கம்பனே திகைத்திட் டேனே.
(அப்பர்)

Life starts as embryo in a fluid (undifferentiated) state and, waxing, becomes a combination of blue vein and white bone. Commencing its career with a form, it is tended by a woman (mother). It may not live its full span. (Hence) Oh Lord! I shall not forget Your Feet abiding there (where my soul is in its subtle body). Should there be birth again, Oh You residing as Bridegroom in *Tiruvārūr*, Oh, You residing with a golden form in *Ēkambam*, I am dazed -- that I may forget. (dazed by fear that I may forget and by wish that I should not forget. I am haunted by the fear that there may be lapse in my remembrance, were I to be born again. During existence in the subtle body, there is no lack of remembrance).

(Appar)

(17)

கால்கொடுத் திருகையேற்றிக் கழிநிரைத் திறைச்சி மேய்ந்து
தோல்படுத் துதிர நீரற் சுவரெடுத் திரண்டு வாசல்
ஏல்வுடைத் தாவமைத்தங் கேழுசா லேகம் பண்ணி
மால்கொடுத் தாவி வைத்தார் மாமறைக் காடனாரே.
(அப்பர்)

Giving two legs, mounting two hands, filling with rafters, plastering with flesh, covering with skin, raising walls

with blood, placing two suitable outlets, providing seven windows, causing bewitchment, the Lord of *Māmaraikkāḍu* has placed life (in the body thus constructed).

(Appar)

(18)

பொக்கமாய் நின்ற பொல்லாப் புழுமிடை முடை கொளாக்கை
தொக்கநின் றைவர் தொண்ணூற் றறுவருந்துயக்க மெய்த
மிக்கநின் றிவர்கள் செய்யும் வேதனைக் கலந்துபோனேன்
செக்கரே திகழுமேனித் திருக்கொண்டீச் சரத்துளானே.

(அப்பர்)

Lord of roseate hue, presiding over *Tirukkoṇḍicchuram*! I feel exhausted by the excessive misery caused by the ninety six (*tattvas*) and the five senses which remain hidden in the impermanent, foul, worm-infested body.

(Appar)

(19)

ஐவ கைய ரையர வராகி
யாட்சி கொண்டொரு காலவர் நீங்கார்
அவ்வ கையவர் வேண்டுவ தானா
லவர வர்வழி யொழுகி நான் வந்து
செய்வ கையறி யேன்சிவ லோகா
தீவ ணாசிவ னேயெரி யாடீ
எவ்வ கையெனக் குய்வகை யருளா
யிடைம ருதுறை யெந்தைபிரானே

(சுந்தரர்)

The five senses have become rulers and establishing their rule (over me), never once leave (me). This is what they want to do. (Yet), I am going their way, not knowing what to do. Oh! You of fiery hue! *Śiva*! Oh, You sporting with fire! Oh. my Father, Oh Lord, residing in *Iḍaimarudu*! Grant me graciously whatever way is the way of my salvation.

(Sundarar)

(20)

வரைகிலேன் புலன்களைந்தும் வரைகிலாப் பிறவிமாயப்
புரையிலே அடங்கிநின்று புறப்படும் வழியுங் காணேன்
அரையிலே மிளிருநாகத் தண்ணலே அஞ்சலென்னாய்
திரையுலாம் பழனவேலித் திருக்கொண்டீச் சரத்துளானே.

(அப்பர்)

I am unable to bring the five senses under my control Confined to the hut (my body) which is impermanent and subject to countless births, I see no way of getting out of it. Oh, Lord having the glittering cobra around Your Waist, and residing in *Tirukkondīcchuram* having as fence, fields lapped by waves, say, 'Have no fear'.

(Appar)

(21)

கழித்திலேன் காமவெந்நோய் காதன்மை என்னும் பாசம்
ஒழித்திலேன் ஊன்கணோக்கி உணர்வெனும் இமைதிறந்து
விழித்திலேன் வெளிறுதோன்ற வினையெனுஞ் சரக்குக்
கொண்டேன்
அழித்திலேன் அயர்த்துப் போனேன் அதிகைவீ ரட்டனீரே.

(அப்பர்)

Oh Lord of *Adikaivīraṭṭam*! I have not cleansed my self of the hot disease of lust. I have not got rid of the bondage of (narrow) love (sense of 'I' and 'mine'). Seeing with my physical eyes, I have not seen by opening the (inner) eye of understanding. Displaying my ignorance, I have obtained deeds (*karma*) as possession. I have not destroyed it. I have forgotten (my real estate).

(Appar)

(22)

மாட்டினேன் மனத்தை முன்னே மறுமையை யுணரமாட்டேன்
மூட்டிநான் முன்னைநாளே முதல்வனை வணங்கமாட்டேன்
பாட்டினாய் போலநின்று பற்றதாம் பாவந்தன்னை
ஈட்டினேன் களையமாட்டேனென் செய்வான் தோன்றினேனே

(அப்பர்)

I directed my mind worldwards. I have failed to be aware of life hereafter, I have failed to attach my mind to the Primal Being and worship Him. Like a stray dog, having accumulated sin, I do not get rid of it. Oh, to achieve what, was I born?

(Appar)

(23)

பழியுடை யாக்கைதன்னிற் பாழுக்கே நீரிறைத்து
வழியிடை வாழமாட்டேன் மாயமுந் தெளியகில்லேன்
அழிவுடைத் தாயவாழ்க்கை ஐவரால் அலைக்கப் பட்டுக்
கழியிடைத் தோணிபோன்றேன் கடவூர் வீரட்டனீரே.

(அப்பர்)

Abiding in a body of ill-fame, watering only the waste land, I have not lived the (right) way nor have I got rid of delusion. Leading a perishable life, tossed by the five (senses), I am like unto a raft (drifting or tossed about) in back-waters.

(Appar)

(24)

குலம்பொல்லேன் குணம்பொல்லேன் குறியும் பொல்லேன்
குற்றமே பெரிதுடையேன் கோல மாய
நலம்பொல்லேன் நான்பொல்லேன் ஞானி யல்லேன்
நல்லாரோ டிசைந்திலேன் நடுவே நின்ற
விலங்கல்லேன் விலங்கல்லா தொழிந்தேனல்லேன்
வெறுப்பனவு மிகப்பெரிதும் பேச வல்லேன்
இலம்பொல்லேன் இரப்பதே ஈய மாட்டேன்
என் செய்வான் தோன்றினேன் ஏழையேனே.

(அப்பர்)

Wicked the company I keep, wicked my character, wicked also my goal (ideal). I abound in faults. I am wicked in lacking a presentable form. I am wicked. I am not a sage (*jñāni*). I do not move with good people. I am not an animal, in between—I have not given up being other than animal. I am capable of speaking excessively what is hateful. I am wicked in being poverty-stricken. I only beg–never give. To achieve what, was I-poor one–born?

(Appar)

(animal in between-between humans endowed with the power of reason and animals totally lacking it, there are animals like the ruminants, monkey and the elephant, with some rudiments of reason).

(25)

கருவுற்ற நாள்முத லாகவுன் பாதமே காண்பதற்கு
உருகிற்றெ னுள்ளமு நானுங் கிடந்தலந் தெய்த்தொழிந்தேன்
திருவொற்றி யூரா திருவால வாயா திருவாரூரா
ஒருபற்றி லாமையுங் கண்டிரங் காய்கச்சி யேகம்பனே.
(அப்பர்)

From the day I was conceived, my mind melted (in desire) to see only your Feet. I also lay exhausted(in pain of mind). Oh, You of *Tiruvoṟṟiyūr*, of *Tiruvālavāi*, of *Tiruvārūr* and of *Kacchi Ēkambam*! Seeing that I have no attachment whatsoever (except to Your Feet), do have pity on me.
(Appar)

(26)

பந்தித்தல் வல்வினைப் பற்றறப் பிறவிப்
படுக டற்பரப் புத்தவிர்ப் பானைச்
சந்தித் ததிற லாற்பணி பூட்டித்
தவத்தை யீட்டிய தம்மடி யார்க்குச்
சிந்தித் தற்கெளி தாய்த்திருப் பாதஞ்
சிவலோ கந்திறந் தேற்றவல் லானை
வந்திப் பார்தம் மனத்தினுள் ளானை
வலிவ லந்தனில் வந்து கண்டேனே. (சுந்தரர்)

I came to *Valivalam* and saw the Lord, Who saves souls from the vast expanse of the sea of births so as to remove without trace strong *karma* that binds (them), the Lord, Who by virtue of meeting (the soul) enlists (it) in service, the Lord Whose Feet are easy to meditate upon by those devotees Who have performed penance, the Lord who can

open *Śivaloka* and make them (the devotees) ascend there, the Lord who resides in the minds of those Who worship Him.

(Sundarar)

(27)

கூச நீக்கிக் குற்றநீக்கிச் செற்றமன நீக்கி
வாசமல்கு குழலினார்கள் வஞ்சமனை வாழ்க்கை
ஆசைநீக்கி அன்புசேர்த்தி என்பணிந்தே றேறும்
ஈசர்கோயி லெதிர்கொள்பாடி யென்பதடை வோமே.

(சுந்தரர்)

Removing (false) shame, removing fault(s), removing the mind given to deep-seated anger, removing the desire for delusive domestic life with those of fragrant tresses, cultivating love (for the Lord), let us go to *Edirkoḻpāḍi* where there is the temple of the Lord Who wears bones and mounts a bull.

(Sundarar)

இருண் மல நிலை

III. THE NATURE OF THE IMPURITY OF DARKNESS

(28)

மெய்ம்மையாம் உழவைச் செய்து விருப்பெனும் வித்தைவித்திப்
பொய்ம்மையாங் களையை வாங்கிப் பொறையெனு நீரைப்
பாய்ச்சித்

தம்மையு நோக்கிக்கண்டு தகவெனும் வேலியிட்டுச்
செம்மையுள் நிற்பராகிற் சிவகதி விளையுமன்றே.

(அப்பர்)

Cultivating truth, sowing the seed of desire (for spiritual life), removing the weed of falsehood, watering with forbearance (tolerance), observing and realising themselves also, fixing the fence of propriety–if they stand rooted in plenitude-godliness will sprout.

(Appar)

(29)

உடம்பெனு மனையகத்து உள்ளமே தகளியாக
மடம்படும் உணர்நெய்யட்டி உயிரெனுந் திரிமயக்கி
இடம்படு ஞானத்தீயால் எரிகொள இருந்துநோக்கில்
கடம்பமர் காளைதாதை கழலடி காணலாமே. (அப்பர்)

In the body which is the house (of the soul), with the mind as the dish-lamp, pouring the melted butter (ghee) of right understanding which removes ignorance, with the (vital) breath as the wick, if we observe, lighting with the fire of wisdom which transcends space (and time), we can see the Feet of the Father of the Young One Who sits under *Kaḍamba* tree.

(Appar)

(30)

வானமிதுவெல்லா முடையான் தன்னை
வரியரவக் கச்சானை வன்பேய் சூழக்

கானமதில் நடமாட வல்லான் தன்னைக்
கடைக்கண்ணான் மங்கையுமை நோக்கா என்மேல்
ஊனமது வெல்லாம் ஒழித்தான் தன்னை
உணர்வாகி அடியேன துள்ளே நின்ற
தேனமுதைத் தென்கூடற் றிருவா லவாய்ச்
சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றே னானே.

(அப்பர்)

Lord *Śiva* owns all regions-celestial, this region (viz terrestrial) etc. He has a striped snake as His belt. He can dance (or roam about) in the forest with demons around Him. At the side long glance of the Lady-*Umā*, He removed all my deficiences (or defects). As right understanding, He is the honey and nectar in my mind. He is *Śiva* in *Tiruvālavāi* in *Kūḍal* in the South. It has been given to me to think of the Feet of *Śiva* alone.

(Appar)

(31)

ஊனாகி உயிராகி அதனுள் நின்ற
உணர்வாகிப் பிறவனைத்தும் நீயாய் நின்றாய்
நானேதும் அறியாமே என்னுள் வந்து
நல்லனவுந் தீயனவுங் காட்டா நின்றாய்
தேனாருங் கொன்றையனே நின்றி யூராய்
திருவானைக் காவிலுறை சிவனே ஞானம்
ஆனாயுன் பொற்பாதம் அடையப் பெற்றால்
அல்லகண்டங் கொண்டடியேன் என்செய் கேனே.

(அப்பர்)

You stand as body, soul and understanding therein, as everything else. Without my knowing anything (about it),

You entered into me and You have been showing me what is good and what is bad. You, with the honey-filled *Konrai* (Flower), You of *Ninriyūr*, *Śiva* residing in *Tiruvānaikkā* You Who are wisdom, if I attain Your golden Feet, what, have I to do with misery?

(Appar)

(32)

விள்ளத்தான் ஒன்றுமாட்டேன் விருப்பெனும் வேட்கையாலே
வள்ளத்தேன் போலநுன்னை வாய்மடுத் துண்டிடாமே
உள்ளத்தே நிற்றியேனும் உயிர்ப்புளே வருதியேனும்
கள்ளத்தே நிற்றியம்மா எங்ஙனங் காணுமாறே. (அப்பர்)

I am not able to talk the least bit about it. Though You abide in my mind and though You are in my very breath, You remain hidden. So, inspite of the longing of my thirst (for You) I am unable to drink You with my motuth as I would drink honey from a cup. How am I to see You?

(Appar)

(33)

வெள்ளமெல்லாம் விரிசடைமேலோர் விரிகொன்றை
கொள்ளவல்லான் குரைகழலேத்துஞ் சிறுத்தொண்டர்
உள்ளமெல்லாம் உள்கிநின்றாங்கே உடனாடும்
கள்ளம் வல்லான் காதல்செய்கோயில் கழுக்குன்றே.

(சம்பந்தர்)

The Lord can take all the water on His out-spread matted hair. He can take the outspread *Konrai* (flower) on His Head. He is capable of the guile of dancing in the

minds of all those small devotees who think of His Feet. The temple in (*Tiru*) *Kaḻukkuṉṟam* is where the Lord loves to dwell.

(Sambandhar)

அருளது நிலை

IV. THE NATURE OF GRACE

(34)

நெறிநீர்மையர் நீள்வானவர் நினையும் நினைவாகி
அறிநீர்மையி லெய் தும்மவர்க் கறியும்மறிவருளிக்
குறிநீர்மையர் குணமார்தரு மணமார்தரு குன்றில்
எறிநீர்வயல் புடைசூழ்தரும் இடும்பாவன மிதுவே.

(சம்பந்தர்)

This is *Iḍumbāvanam* on a hill, having fragrant trees of good quality and, being surrounded by fields lapped by waves. It is the abode of the Lord Who is the object of the thought of those who pursue the right path and who are celestials. The Lord graciously grants understanding to those who come to Him by the path of knowledge to reach Him as their goal.

(Sambandhar)

(35)

நஞ்சடைந்த கண்டத்தர் வெண்ணீ றாடி
நல்ல புலியதள்மேல் நாகங்கட்டிப்

பஞ்சடைந்த மெல்விரலாள் பாக மாகப்
பராய்த்துறையேன் என்றோர் பவள வண்ணர்
துஞ்சிடையே வந்து துடியுங் கொட்டத்
துண்ணென் றெழுந்திருந்தேன் சொல்லமாட்டேன்
புன்சடையின் மேலோர் புனலுஞ்சூடிப்
புறம்பயநம் மூரென்று போயினாரே. (அப்பர்)

The Blue-Throated One, of coral hue wearing white ashes and a beautiful tiger-skin, tying a snake on it, came with Her Whose tender Fingers are painted with nail-polish. He came with Her as part of Himself, announced Himself as One from *Parāitturai* and sounded a small drum. As I wa asleep (at the time), I woke up in fright. I am unable to narrate (the sequel). Wearing water also on His golden matted Hair, He departed saying, 'Our place is *Purampayam*'.
(Appar)

(36)

கொள்ளைக் குழைக்காதிற் குண்டைப் பூதங்
கொடுகொட்டி கொட்டிக் குனித்துப் பாட
உள்ளங் கவர்ந்திட்டுப் போவார்போல
உழிதருவர் நான்தெரிய மாட்டேன் மீண்டேன்
கள்ள விழிவிழிப்பர் காணாக் கண்ணாற்
கண்ணுளார் போலே கரந்து நிற்பர்
வெள்ளச் சடைமுடியர் வேத நாவர்
வெண்காடு மேவிய விகிர்த னாரே. (அப்பர்)

The Lord Who is in *Veṇkāḍu*, Whose Mouth chants the *Vedas*, and Whose matted hair carries the flood waters (of the Ganges), roams about as though He would steal my heart. He is accompanied by pot-bellied goblins with bright ornaments in their ears, dancing *koḍukoṭṭi* (a particular type

of dance) and singing. Not knowing my state of mind, I returned. The Lord casts stealthy looks, as though He does not see. As though He could be seen, yet He hides Himself.

(Appar)

(37)

முற்றொருவர் போல முழுநீ றாடி
முளைத்திங்கள் சூடி முந்நூலும் பூண்டு
ஒற்றொருவர் போல உறங்கு வேன்கை
ஒளிவளையை யொன்றொன்றா எண்ணுகின்றார்
மற்றொருவ ரில்லைத் துணை யெனக்கு
மால்கொண்டாற் போல மயங்குவேற்குப்
புற்றரவக் கச்சார்த்துப் பூதஞ் சூழப்
புறம்பயநம் மூரென்று போயினாரே.

(அப்பர்)

The Lord is the Absolute (or One of perfect austerity) with His body completely smeared with bright white ashes, wearing the crescent and also the sacred thread. As I am pretending to be asleep, He counts one by one my bright bangles. I have no person to help (me). As I lay dazed, like one gone mad, He Who wears a serpent as a waist-band and Who is surrounded by goblins, departed saying, 'Our place is *Purampayam*'. (Appar)

(38)

வெள்ளநீர்ச் சடையனார்தாம் வினவுவார் போலவந்தென்
உள்ளமே புகுந்து நின்றார்க் குறங்குநான் புடைகள்போந்து
கள்ளரோ புகுந்தீரென்னக் கலந்துதா னோக்கிநக்கு
வெள்ளரோ மென்றுநின்றார் விளங்கிளம் பிறையனாரே.

(அப்பர்)

The Lord with flood-waters on His matted Hair came as though to enquire (some thing) of me and entered my heart. I, who was asleep-(getting up), went near Him, saying 'Are You a thief to enter (thus)?'. He Who wears the bright crescent, giving me a penetrating look, said, laughing, 'We are innocent'.

(Appar)

(39)

சரண மாம்படி யார்பிற ரியாவரோ
கரணந் தீர்த்துயிர் கையி லிகழ்ந்தபின்
மரண மெய்திய பின்னவை நீக்குவான்
அரண மூவெயி லெய்தவ னல்லனே.

(அப்பர்)

Who else can be our refuge except He Who destroyed the three fortresses? When the internal organs cease (function ing), when life slips out and death ensues, He removes (our) defects.

(Appar)

(40)

வேறுயர் வாழ்வுதன்மை வினைதுக்கமிக்க
பகைதீர்க்கு மேய வுடலில்
தேறியசிந்தை வாய்மை தெளிவிக்க நின்ற
கரவைக் கரந்து திகழும்
சேறுயர் பூவின்மேய பெருமானு மற்றைத்
திருமாலு நேட வெரியாய்ச்
சீறிய செம்மையாகுஞ் சிவன்மேயசெல்வத்
திருநாரையூர் கை தொழவே.

(சம்பந்தர்)

As the lord who resides in the flower sprouting from moist earth (*Brahmā*) and *Tirumāl* started searching, *Śiva* flared up as (a column of) Fire. *Śiva* resides in *Tirunāraiyūr*. If hands are folded in worship (of this place), exalted life, different in nature (from a painful one) will shine forth. Sorrow, resulting from *karma* and highly inimical (to such exalted life) will be removed. In the body occupied by the soul that which hides clarified thought and truth will be overcome.

(Sambandhar)

(41)

இருளாய வுள்ளத்தி னிருளை நீக்கி
இடர்பாவங் கெடுத்தேழை யேனை யுய்யத்
தெருளாத சிந்தைதனைத் தெருட்டித் தன்போற்
சிவலோக நெறியறியச் சிந்தை தந்த
அருளானை யாதிமா தவத்துளானை
யாறங்க நால்வேதத் தப்பால் நின்ற
பொருளானைப் புள்ளிருக்கு வேளூ ரானைப்
போற்றாதேயாற்ற நாள் போக்கி னேனே.

(அப்பர்)

In order to redeem poor me, the Gracious One, the First Great Teacher of penance, the Reality beyond the reach of the six *aṅgas* and the four *Vedas*, removing the darkness from the darkened soul, destroying misery and sin (which is the cause of misery), enabling the mind to gain clarity which it lacks, gave me the mind to know like Himself the path to *Śivaloka*. He, the Lord, is in *Pulliruk-kuvēḷūr*. Without adoring Him, many are the days I have wasted.

(Appar)

அருளுரு நிலை

V. THE FORM OF GRACE
(as manifested in the Guru)

(42)

ஏவியிடர்க் கடலிடைப்பட் டிளைக்கின் றேனை
யிப்பிறவி யறுத்தேற வாங்கி யாங்கே
கூவியம ருலகனைத்து முருவிப் போகக்
குறியிலறு குணத்தாண்டு கொண்டார் போலும்
தாவிமுதற் காவிரிநல் யமுனை கங்கை
சரசுவ திபொற் றாமரைபுட் கரணி தெண்ணீர்க்
கோவியொடு குமரிவரு தீர்த்தஞ் சூழ்ந்த
குடந்தைக்கீழ்க் கோட்டத்தெங் கூத்தனாரே.
(அப்பர்)

I am losing strength caught in the sea of misery. Our. Dancer of *Kuḍandaikkīḻkōṭṭam* surrounded by (or, containing the tank here gathering within itself) the leaping waters of the *Kāviri*, the good *Yamunā*, the *Gaṅga*, the *Sarasvatī*, the Golden Lotus tank, other lotus tanks, the *Kṛṣṇā* with its limpid waters and *Kumari*, enabling me to climb out (of the sea of misery) calls me over there, making me go beyond all the celestial worlds. Perhaps*, He has taken me under His rule and given me His six qualities!

(Appar)

(43)

(**Perhaps*. To heighten the certainty, it may be a rhetorical device to underplay it. What is certain beyond all doubt is presented as wrapped in a haze of doubt.)

வெறியார் மலர்க் கொன்றை சூடினானை
வெள்ளானை வந்திறைஞ்சும் வெண்காட்டானை
அறியா தடியே னகப்பட் டேனை
அல்லற் கடல்நின்று மேற வாங்கி
நெறிதா னிதுவென்று காட்டி னானை
நிச்சல் நலிபிணிகள் தீர்ப்பான் தன்னைப்
பொறியா டரவார்த்த புனிதன் தன்னைப்
பொய்யிலியைப் பூந்துருத்திக் கண்டேன் நானே.
(அப்பர்)

I saw in *Pūnturutti*, the One Who is without **falsehood**, the **Pure** One Who wears a spotted snake, and the fragrant ***Konrai*** (Flower), the One in *Veṅkāḍu* Whom the white elephant (the mount of *Indra*) comes and worships, the One Who drew me, enabling me to climb out of the sea of travail in which I was caught, because of my ignorance, Who showed me the path saying 'This, indeed, is it' and Who cures (me) of the ills that daily beset me.

(Appar)

(44)

குலங்கொடுத்துக் கோள்நீக்க வல்லான் தன்னைக்
குலவரையின் மடப்பாவை யிடப்பா லானை
மலங்கெடுத்து மாதீர்த்த மாட்டிக் கொண்ட
மறையவனைப் பிறைதவழ்செஞ் சடையி னானைச்
சலங்கெடுத்துத் தயாமூல தன்ம மென்னுந்
தத்துவத்தின் வழிநின்று தாழ்ந்தோர்க் கெல்லாம்
நலங்கொடுக்கு நம்பியை நள்ளாற் றானை
நானடியேன் நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாறே.
(அப்பர்)

The Lord, abiding in *Naḷḷāṟu* is One Who can give (us) membership of the community (of saints), Who can remove (adverse) planetary influences, Who has, as the left side of His Body the tender-hearted Lady of the snowy mountain, Who is the Author of the *Vedas*, Who removes impurity and cleanses (souls) in the great sacred water (of His Grace), on Whose red matted Hair the crescent crawls, Who removes falsehood, (and) Who grants blessings to all those who stoop in worship through the path shown by the philosophy of righteousness rooted in compassion. I, His devotee, found salvation, thinking of Him.

(Appar)

(45)

நில்லாத நீர்சடைமேல் நிற்பித் தானை
நினையா வென்னெஞ்சை நினைவித் தானை
கல்லா தனவெல்லாங் கற்பித்தானைக்
காணா தனவெல்லாங் காட்டி னானைச்
சொல்லா தனவெல்லாஞ் சொல்லி யென்னைத்
தொடர்ந்திங் கடியேனை யாளாக் கொண்டு
பொல்லாவென் நோய்தீர்த்த புனிதன் தன்னைப்
புண்ணியனைப் பூந்துருத்திக் கண்டேன் நானே.

(அப்பர்)

I, myself saw in *Pūnturutti* the Lord Who arrested in His matted-Hair water whose nature is cleaseless flow, Who made my mind not given to thoughts of Him, to think of Him, Who taught me everything that I had not learned, Who showed me everything that I had not seen, Who told me everything that I had not been told. Pursuing me, here, He took me as His servant. He is the Pure One, the Great Good, Who cured me of my wicked disease.

(Appar)

(46)

ஆட்டுவித்தா லாரொருவ ராடா தாரே
அடக்குவித்தா லாரொருவ ரடங்கா தாரே
ஓட்டுவித்தா லாரொருவ ரோடா தாரே
உருகுவித்தா லாரொருவ ருருகாதாரே
பாட்டுவித்தா லாரொருவர் பாடாதாரே
பணிவித்தா லாரொருவர் பணியாதாரே
காட்டுவித்தா லாரொருவர் காணாதாரே
காண்பாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக் காலே.

(அப்பர்)

Is there anyone who will not dance if made to dance? who will not be controlled, if controlled? who will not run, if made to run? who will not melt, if made to melt? who will not sing, if made to sing? who will not be submissive, if made to submit? who will not see, if made to see? Oh! You with an Eye on the Forehead! who can see, if not made to see? (Appar)

(47)

எல்லியும் பகலுமெல்லாந் துஞ்சுவேற் கொருவர்வந்து
புல்லிய மனத்துக்கோயில் புக்கனர் காமனென்னும்
வில்லியைங் கணையினானை வெந்துக நோக்கியிட்டார்
அல்லியம் பழனவேலி அதிகைவீ ரட்டனாரே.

(அப்பர்)

I sleep all the time-night and day. One (Who is Peerless) came and entered the temple of my lowly mind. He is the Lord residing in *Adikaivīraṭṭam* having lilly as fence for its fields. By His look, He burnt to ashes *Kāma*, the archer with five arrows.

(Appar)

(48)

துஞ்சும் போதும் சுடர்விடு சோதியை
நெஞ்சுள் நின்று நினைப்பிக்கு நீதியை
நஞ்சு கண்டத் தடக்கிய நம்பனை
வஞ்ச னேனினி நான்மறக் கிற்பனே.

(அப்பர்)

(How comes it that) I, given to deception, can (manage to) forget the Light That shines forth even in sleep, (the sense of), Justice abiding in (my) mind, making it to think (of good and evil), the Lord Who contained the poison in His Throat?

(Appar)

அறியு நெறி

VI. THE WAY OF KNOWLEDGE

(49)

உயிரா வணமிருந் துற்று நோக்கி
உள்ளக் கிழியி னுரு வெழுதி
உயிரா வணஞ்செய்திட் டுன்கைத் தந்தா
லுணரப் படுவாரோ டொட்டி வாழ்தி
அயிரா வணமேறா தானே றேறி
அமரர்நா டாளாதே யாரூ ராண்ட
அயிரா வணமேயென் னம்மானேநின்
னருட்கண்ணா னோக்காதா ரல்லா தாரே.

(அப்பர்)

Controlling the breath, looking intently (within), painting (Your) Figure on the canvas of the mind, if the soul with a sale deed is given to Your Grace, You will dwell united with those Who (thus) know You (without the least trace of egoism). My Lord! Without riding on *Ayirāvanam*, You ride on a bull. Without ruling over the celestial world, You rule over *Ārūr*. (Such is Your gracious accessibility). Oh Indubitable Reality! Those who are not seen by Your gracious Eyes are verily non-entities.

(Appar)

(50)

அருந்துணையை அடியார்தம் அல்லல் தீர்க்கும்
அருமருந்தை அகன்ஞாலத் தகத்துட் டோன்றி
வருந்துணையும் சுற்றமும் பற்றும் விட்டு
வான்புலன்க ளகத்தடக்கி மடவா ரோடும்
பொருந்தணைமேல் வரும்பயனைப் போக மாற்றி
பொதுநீக்கித் தனைநினைய வல்லோர்க் கென்றும்
பெருந்துணையைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே. (அப்பர்)

The Lord abiding in *Perumpaṟṟappuliyūr* is a precious Help. He is the rare medicine that cures the troubles of His devotees. He is the great Help to those who, born in this world, give up companions who come along, relatives and attachment, who restrain the strong senses within (preventing their outward reach), sublimate the pleasures of the bed with women and, instead of treating Him as common (one with other gods), can think of Him (alone). Days not spent in speaking of Him are verily days one may reckon oneself as unborn.

(Appar)

(51)

புலன்களைப் போக நீக்கிப் புந்தியை யொருங்க வைத்து
இலங்களைப் போக நின்று விரண்டையு நீக்கி யொன்றாய்
மலங்களை மாற்ற வல்லார் மனத்தினுட் போகமாகிச்
சினங்களைக் களைவர்போலும் திருப்பயற் றூரனாரே.

(அப்பர்)

Perhaps, the Lord abiding in *Tiruppayaṟṟūr* can enable (us) to withdraw the senses from enjoyment, to concentrate the intellect, to go beyond the six *yogic* centres. to remove the two (sense of 'I' and 'mine'), to unite with Him and to transmute the impurities. Becoming the object of enjoyment of the mind, He roots out anger and its off - shoots·

(Appar)

('perhaps' occurs again here as in verse 42 to heighten certainty by underplaying it).

(52)

பொறிப்பு லன்களைப் போக்கறுத் துள்ளத்தை
நெறிப்படுத்து நினைந்தவர் சிந்தையுள்
அறிப்பு றும்மமு தாயவ னேகம்பம்
குறிப்பி னாற்சென்று கூடித் தொழுதுமே.

(அப்பர்)

The Lord is the Nectar known in the mind of those who check the outward flow of the senses organs, control their mind and think of Him. He resides in *Ēkambam*. Guided by His Grace, let us go there and worship Him together (with other devotees).

(Appar)

(53)

செஞ்சுடர்ச் சோதிப் பவளத் திரடிகழ் முத்தனைய
நஞ்சணி கண்டனல் லூருறை நம்பனை நானொருகால்
துஞ்சிடைக் கண்டு கனவின் றலைத்தொழு தேற்கவன்றான்
நெஞ்சிடை நின்றக லான்பல காலமு நின்றனனே.

(அப்பர்)

The Lord wearing poison as ornament like a pearl in His Throat is an Effulgence of red Flame, and a heap of corals. He abides in *Nallūr*. Once, as I was sleeping I saw Him in my dream and bowed in worship. Without departing, He has stood forth in my mind many a time.

(Appar)

(54)

உன்மத் தகமலர் சூடி யுலகந் தொழச்சுடலைப்
பன்மத் தகங்கொண்டு பல்கடைதோறும் பலிதிரிவான்
என்மத் தகத்தே யிரவும் பகலும் பிரிவரியான்
தன்மத் தகத்தொ ரிளம்பிறை சூடிய சங்கரனே.

(அப்பர்)

In order that the world may worship Him, *Śaṅkara* Who wears a crescent and *unmattaka* flower on His Head, wanders, begging from house to house, with skulls taken from the cremation ground. Day and night, He is never separated form my head.

(Appar)

(55)

புள்ளுவர் ஐவர் கள்வர் புனத்திடைப் புகுந்துநின்று
துள்ளுவர் சூறைகொள்வர் தூநெறி விளையவொட்டார்

முள்ளுடை யவர்கள் தம்மை முக்கணான் பாதநீழல்
உள்ளிடை மறைந்து நின்றங் குணர்வினா லெய்யலாமே.

(அப்பர்)

Five robbers and hunters enter the field (or one's mind), throw their weight about, plunder and prevent the cultivation of the holy path. They are like thorns. Hiding behind the shade of the Feet of the Three-Eyed one, we can shoot them down with our understanding.

(Appar)

(56)

பத்திப்பேர் வித்திட்டே பரந்தவைம் புலன்கள்வாய்ப்
பாலேபோகா மேகாவாப் பகையறும் வகை
நினையா
முத்திக்கே விக்கத்தே முடிக்கு முக்குணங்கள் வாய்
மூடாவூடா நாலந்தக் கரணமு மொரு நெறியாய்ச்
சித்திக்கே யுய்த்திட்டுத் திகழ்ந்த மெய்ப்பரம் பொருள்
சேர்வார்தாமே தானாகச் செயுமவ னுறையுமிடம்
கத்திட்டோர் சட்டங்கள் கலந்திலங்கு நற்பொருள்
காலேயோவா தார்மேவுங் கழுமல வளநகரே.

(சம்பந்தர்)

The Lord makes as Himself those who reach Him, as the Supreme Reality, by sowing the seed of devotion, protecting (the soul) from going the wide-spread way of the senses, thinking about the way of overcoming the six (internal) enemies, closing the way of the three *guṇas* which are obstacles to release, directing the four quarrelsome internal organs into the single path of *citta*. The Lord resides in *Kaḻumalavaḷanagar* inhabited by those who have read the six *aṅgas* and who never cease to think of the Feet of

the Auspicious Reality (*Śiva*) which pervade and shine through everything.

(Sambandhar)

(57)

அகனமர்ந்த வன்பினரா யறுபகைசெற்
றைம்புலனு மடக்கி ஞானம்
புகலுடையோர் தம்முள்ளப் புண்டரிகத்
துள்ளிருக்கும் புராணர் கோயில்
தகவுடைநீர் மணித்தலத்துச் சங்குளவர்க்
கந்திகழச் சலசத்தீயுள்
மிகவுடைய புன்குமலர்ப் பொரியட்ட
யணஞ்செய்யு மிழலையாமே. (சம்பந்தர்)

Miḻalai is the temple of the Ancient One Who abides within the lotus of the heart of those who with deep love, having overcome the six enemies and (controliing) the five senses. have taken refuge in knowledge (of the Lord's Feet). Conches in clear shining water perform wedding for increase of their species by throwing the puffed rice of the abundant *puṅgai* flowers in the fire of the lotus.

(Sambandhar)

(58)

சுழித்துணையாம் பிறவிவழித் துக்க நீக்கும்
சுருள்சடையெம் பெருமானே தூயதெண்ணீர்
இழிப்பரிய பசுபாசப் பிறப்பை நீக்கும்
என்துணையே என்னுடைய பெம்மான் தம்மான்
பழிப்பரிய திருமாலும் அயனும் காணாப்
பரிதியே சுருதிமுடிக் கணியாய் வாய்த்த

வழித்துணையா மழபாடி வயிரத் தூணே
என்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே.

(அப்பர்)

My Lord with curly matted Hair and pure water! My Lord Who removes the sorrow resulting from whirl-pool-like births! My Help! My Lord! The Lord of souls Who removes births which are difficult to overcome and which result from bondage! The Sun(of Effulgence) Which could not be seen even by *Tirumāl* and *Ayan*, who are beyond blame! Oh Sturdy Pillar in *Malapāḍi*, Jewe ladorning the crest of the *Vedas* and Guide on our path!—thus and thus I cry out in pain and pine (for you).

(Appar)

(59)

மேனியிற்சீ வரத்தாரும் விரிதருதட்
டுடையாரும் விரவலாகா
ஊனிகளா யுள்ளார் சொற் கொள்ளாது
முள்ளுணர்ந்தங் குய்மின் தொண்டீர்
ஞானிகளா யுள்ளார்கள் நான்மறையை
முழுதுணர்ந்தைம் புலன்கள் செற்று
மோனிகளாய் முனிச்செல்வர் தனித்திருந்து
தவம்புரியு முதுகுன்றமே.

(சம்பந்தர்)

Bauddhas who have ascetic's yellow robes on their bodies and those who have a spread-mat as their robe (*Jainas*) are not persons fit to associate with. Without giving heed to their words, realise what is within (yourselves) and win your salvation. *Mudukunram* is the place where the wise ones, rich in spirituality, who have thoroughly understood

the four *Vedas*, and have overcome their senses perform penance in solitude and silence.

(Sambandhar)

(60)

கள்ளனேன் கள்ளத் தொண்டாய்க் காலத்தைக் கழித்துப்
போக்கித்
தெள்ளியே னாகிநின்று தேடினே னாடிக் கண்டேன்
உள்குவா ருள்கிற் றெல்லா முடனிருந் தறிதியென்று
வெள்கினேன் வெள்கி நானும் விலாவிறச் சிரித்திட்டேனே.

(அப்பர்)

The rogue that I was-I wasted time in pseudo-service. I attained clarity (by your Grace) - searching(for You), seeking (You), and seeing (You). Realising that You know every thought of all persons by being with them, I felt ashamed. Thus feeling ashamed, I laughed till my sides split.

(Appar)

(61)

நிலையாய் நின்னடியே நினைந்தேன் நினைதலுமே
தலைவா நின்னினையப் பணித்தாய் சலமொழிந்தேன்
சிலையார் மாமதில் சூழ் திருமேற் றளியுறையும்
மலையே யுன்னையல்லால் மகிழ்ந்தேத்த மாட்டேனே.

(சுந்தரர்)

Concentrating my mind, I thought only of Your Feet. As I so thought, my Lord, You bade me think of You. I got rid of deception. Mountain (of Joy) abding in *Tirumēr-raḷi*, surrounded by huge granite walls! I will worship in joy none other than You.

(Sundarar)

(62)

துஞ்ச வருவாரும் தொழுவிப்பாரும் வழுவிப்போய்
நெஞ்சம் புகுந்தென்னை நினைவிப்பாரு முனைநட்பாய்
வஞ்சப் படுத்தொருத்தி வாணாள் கொள்ளும் வகை கேட்
டஞ்சும் பழையனூ ராலங்காட்டெம் மடிகளே.

(சம்பந்தர்)

Our Lord came while I was sleeping, made me worship Him; slipping away (when conceit sprouted a little), entered my mind (when conceit subsided) and made me think of Him. He resides in *Palaiyanūr Ālaṅgāḍu* whose residents were once filled with dread when they heard that a woman under pretence of friendship took the life (of a person whose wife she was formerly).

(Sambandhar)

உயிர் விளக்கம்

VII. THE SOUL'S PURIFICATION

(63)

முன்ன மவனுடைய நாமங் கேட்டாள்
மூர்த்தி அவனிருக்கும் வண்ணங் கேட்டாள்
பின்னை அவனுடைய ஆரூர் கேட்டாள்
பெயர்த்தும் அவனுக்கே பிச்சி ஆனாள்
அன்னையையும் அத்தனையும் அன்றே நீத்தாள்
அகன்றாள் அகலிடத்தார் ஆசா ரத்தைத்
தன்னை மறந்தாள்தன் நாமங் கெட்டாள்
தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன் தாளே.

(அப்பர்)

At first, she heard His Name. Then she heard about His Form (and complexion). Later, she heard about His *Ārūr*. Even against dissuasion, she became mad about Him. She left her father and mother that very day. She departed from (gave up) widely accepted codes of conduct. She forgot herself. She lost her name (separate identity). The maiden placed her head at the Feet of the Lord.

(Appar)

(64)

வன்னாக நாண்வரைவில் லங்கிகணை யரிபகழி
தன்னாக முறவாங்கிப் புரமெரித்த தன்மையனை
முன்னாக நினையாத மூர்க்கனே னாக்கை சுமந்
தென்னாப் பிரிந்திருக்கேன் என்னாரூர் இறைவனையே.

(*சுந்தரர்*)

My Lord of *Ārūr* burnt the three cities by drawing against His body the strong cobra as string, with mountain as bow, fire as tip (of the arrow) and *Hari* as the lower part of the arrow. Without thinking of Him first and foremost, for what purpose am I–an obstinate person–bearing (the load of) this body and living in separation from Him?

(Sundarar)

(65)

துன்னாகத் தேனாகித் துர்ச்சனவர்
சொற்கேட்டுத் துவர்வாய்க் கொண்டு
என்னாகத் திரிதந்திங் கிருகையேற்
றிடவுண்ட வேழை யேனான்

பொன்னாகத் தடியேனைப் புகப்பெய்து
பொருட்படுத்த ஆரூரரை
என்னாகத் திருத்தாதே ஏதன்போர்க்
காதனா யகப்பட் டேனே

(அப்பர்)

Tenanting a darkness-infested body, listening to the words of wicked people, wandering at will, chewing areca-nuts, stretching out my hands to eat whatever is given as alms-I have been a poor person. The Lord of *Ārūr* made (such a person as) me enter into a golden body, giving me (my existence) significance. (Yet), instead of cherishing Him in my heart, I have allowed my self to be caught as an ignorant person, in fight with the Principle of Darkness.

(Appar)

(66)

என்ன தெழிலு நிறையுங் கவர்வான்
புன்னை மலரும் புறவிற் றிகழும்
தன்னை முன்ன நினைக்கத் தருவான்
உன்னப் படுவான் ஒற்றியூரே.

(சுந்தரர்)

He Who first gives Himself to make me think of Him and Who, later on, is thought of by me, resides in *Oṟṟiyūr* with fields where *Puṉṉai* flowers blossom-- in order to steal my beauty and bashfulness.

(Sundarar)

(67)

எம்பிரா னெனக்கமுத மாவானுந் தன்னடைந்தார்
தம்பிரா னாவானுந் தழலேந்து கையானும்
கம்பமா கரியுரித்த காபாலி கறைக்கண்டன்
வம்புலாம் பொழிற்பிரம புரத்துறையும் வானவனே.

(சம்பந்தர்)

He Who is my Lord, Who is nectar to me, Who is the Lord of those seeking Him as refuge, Who holds fire in His Hand, Who holds a skull (in His hand) as begging bowl, Who skinned a terror-inspiring big elephant and Whose throat bears a stain—He, resides in *Bramapuram* abounding in fragrant groves.

(Sambandhar)

(68)

ஈசன் ஈசனென் றென்றும் அரற்றுவன்
ஈசன் தானென் மனத்திற் பிரிவிலன்
ஈசன் தன்னையும் என்மனத் துக் கொண்டு
ஈசன் தன்னையும் யான்மறக் கிற்பனே.

(அப்பர்)

'Lord!' 'Lord!' - thus each and every day, I cry out tailling my distress. The Lord Himself never departs from my mind. Having taken the Lord Himself into my mind, can I possibly forget Him?

(Appar)

(69)

ஊனினுள் ளுயிரைவாட்டி யுணர்வினார்க் கெளியராகி
வானினுள் வானவர்க்கும் அறியலா காதவஞ்சர்
நானெனிற்றானேயென்னு ஞானத்தார் பத்தர் நெஞ்சுள்
தேனுமின் னமுதுமானார் திருச்செம்பொன் பள்ளியாரே.

(அப்பர்)

Though the Lord is a Deceiver Who cannot be known even by the celestials of the heavens, He is accessible to those who understand Him by tempering their soul (in the fire of knowledge of the Sacred Feet) in the body. He abides in *Tirucchemponpaḷḷi* and He is the honey and sweet nectar in the minds of *jñānis* and *bhaktas* who declare, 'If we say, "we" it is really "He Him self".

(Appar)

(70)

யாதே செய்து மியாமலோ நீயென்னில்
ஆதே யேயு மளவில் பெருமையான்
மாதே வாகிய வாய்மூர் மருவினர்
போதே யென்றும் புகுந்ததும் பொய்கொலோ.

(அப்பர்)

Whatever they (devotees) do, when they say, 'Not we, but You,' the Lord is of such immeasurable greatness as to identify Himself (with those actions). He is the Great God abiding in *Vāymūr*. Is it a delusion that He said (in my dream) 'Follow me' and led the way (and disappeared)?

(Appar)

(71)

நிலனொடுவானு நீரொடு தீயும் வாயுவுமாகியோ ரைந்து
புலனொடு வென்று பொய்மைகடீர்ந்த புண்ணியர் வெண்
பொடிப்பூசி
நலனொடு தீங்குந் தானலதின்றி நன்கெழுசிந்தைய ராகி
மலனொடுமாசு மில்லவர் வாழு மல்கு பெருந்துறை யாரே.
(சம்பந்தர்)

The Lord abides in prosperous *Perunduṛai*. This is where holy persons live. They are rid of all falsehood. They have overcome the five elements- earth, *ākāśa*, water, fire and air-and the five senses. Smearlng themselves with white ash, they have no good or evil apart from Him. They have good lofty thoughts. They are free from impurities and defects.

(Sambandhar)

(72)

ஒப்பாயிவ் வுலகத்தோரொடொட்டி வாழ்வா
னொன்றலாத் தவத்தாரோ டுடனே நின்று
துப்பாருங் குறையடிசில் துற்றி நற்றுன்
றிறமறந்து திரிவேனைக் காத்துநீவந்
தெப்பாலு நுன்னுணர்வே யாக்கி யென்னை
யாண்டவனே யெழிலானைக் காவா வானோர்
அப்பாவுன் பொற்பாதம் அடையப்பெற்றால்
அல்ல கண்டங் கொண்டடியே னென்செய்கேனே.
(அப்பர்)

So as to conform to the ways of this world, I wandered -forgetting your auspicious nature, being in the company of

those whose penance is not of the right sort, and filling myself with alms given in begging. (Then) You came, rescuing me, making me see You wherever I turned and bringing me under Your rule. Oh, You abiding in beautifuld *Ānaikkā*, Father of the celestials. If (by Your Grace) I attain Your Feet, what is it that I can do with this trouble-laden body?

(Appar)

(73)

கார்க்குன் றமழை யாய்ப்பொழி வானைக்
கலைக்கெலாம் பொருளாயுடன் கூடிப்
பார்க்கின் றவுயிர்க் குப்பரிந் தானைப்
பகலுங் கங்குலு மாகிநின் றானை
ஓர்க்கின் றசெவி யைச்சுவைதன்னை
யுணரு நாவினைக் காண்கின்ற கண்ணை
ஆர்க்கின் றகட லைமலை தன்னை
யாரூ ரானை மறக்கலு மாமே.

(*சுந்தரர்*)

Is it possible for me to forget the Lord of *Ārūr* Who, like the rain on mountains, causes His Grace to flow, Who permeates all the arts by being thelr theme, Who has compassion for those souls which look up to Him, Who stands forth as day and night, Who is the ear that (sharply) perceives, the tongue that knows taste, the eye that sees-and Who is the roaring sea and mountain?

(Sundarar)

(74)

ஆக்கும் மழிவும் மைய நீ யென்பனான்
சொல்லுவார் சொற்பொருளவை நீயென்பனான்

நாக்குஞ் செவியுங் கண்ணு நீ யென்பனான்
நலனே யினிநா னுனைநன் குணர்ந்தேன்
நோக்குந் நெதியம் பல வெத்தனையுங்
கலத்திற்புகப் பெய்து கொண்டேற நுந்தி
ஆர்க்குங் கடலங் கரைமேன் மகோதை
யணியார்பொழிலஞ்சைக் களத்தப்பனே.

(சுந்தரர்)

You are (the cause of) creation and destruction, say I.
You are the words uttered and their meaning, say I.
You are the tongue, the ear and the eye, say I.
Oh (Supreme) Good! (Thus) I have well understood You.

Oh, Father of *Anjaikkaḷam* (temple) in *Mahōdai* abounding in beautiful groves on the shore of the sea which roars as it lashes ships laden with all the wealth that the eyes (of merchants) behold!

(Sundarar)

இன்புறு நிலை

VIII. THE STATE OF BLISS

(75)

அளைவாயில் அரவசைத்த அழகன் தன்னை
ஆதரிக்கு மடியவர்கட் கன்பே யென்றும்
விளைவானை மெய்ஞ்ஞானப் பொருளானானை
வித்தகனை எத்தனையும் பத்தர் பத்திக்

குளைவானை யல்லாதார்க் குளையாதானை
யுலப்பிலியை யுள்புக்கென் மனத்து மாசு
கிளைவானைக் கீழ்வேளூ ராளுங் கோவைக்
கேடிலியை நாடுமவர் கேடி லாரே.

(அப்பர்)

The Lord is the Beautiful One wearing a serpent of the anthill. He makes only love to spring forth in the devotees whom He supports. He is the object of true knowledge. He is the Efficient One. Whatever the measure of the love of (His) devotees, He responds to it. He does not respond to others. He is not subject to decay. Entering into my mind, He removes its dirt. He is the King ruling over *Kīḻvēlūr*. He is the Imperishable. Those who seek Him will never perish (i.e. never come to grief).

(Appar)

[variant reading மனப்பசாசு instead of மனத்தின்மாசு which may be rendered as 'throws out the mind which is an evil spirit']

(76)

உருகுமனத் தடியவர்கட் கூறுந் தேனை
யும்பர்மணி முடிக்கணியை யுண்மை நின்ற
பெருகுநிலைக் குறியாள ரறிவு தன்னைப்
பேணியவந் தணர்க்குமறைப் பொருளைப் பின்னும்
முருகுவிரி நறுமலர்மே லயற்கு மாற்கு
முழுமுதலை மெய்த்தவத்தோர் துணையை வாய்த்த
திருக்குழ லுமைநங்கைபங்கன் தன்னைச்
செங்காட்டங் குடியதனிற் கண்டேன் நானே.

(அப்பர்)

I myself saw in *Sengāṭṭam-kuḍi*, the Lord who has the Lady with plaited tresses as part of His Body, Who wells-forth as honey in the minds of devotees who melt in love, Who is the crest jewel of the celestials, Who is the knowledge of those whose growing ideal is grounded in truth, Who is the meaning of the *Vedas* for those *andaṇar* (spiritually dedicated persons) who cherish His Feet, Who is the Absolute for *Ayan* residing in fragrant flower and for *Māl*,- and Who is the Help of those given to true penance.

(Appar)

(77)

உறுகயி றூசல் போல ஒன்றுவிட் டொன்று பற்றி
மறுகயி றூசல் போல வந்துவந் துலவு நெஞ்சம்
பெறுகயி றூசல் போலப் பிறைபுல்கு சடையாய் பாதத்
தறுகயி றூசலானேன் அதிகை வீரட்டனீரே.

(அப்பர்)

Like a swing attached to a rope the mind gives up one object to cling to another and, on the return (as on the forward) flight, repeatedly wanders (among objects, sensory etc). Thus, having been like a swing suspended by rope, I have attained, like a swing whose rope has snapped, Your Feet, Oh Lord of *Adigaivīraṭṭam*, with crescent adorning (Your) matted Hair!

(Appar)

(78)

மாவை யுரித்ததள் கொண்டங்க மணிந்தவனை
வஞ்சர் மனத்திறையு நெஞ்சணு காதவனை

மூவ ருருத்தனதாம் மூல முதற்கருவை
மூசிடு மால்விடையின் பாகனை யாகமுறப்
பாவகமின்றிமெய்யே பற்றுமவர்க்கமுதைப்
பானறு நெய்தயிரைந்தாடு பரம்பரனைக்
காவ லெனக்கிறையென் றெய்துவ தென்றுகொலோ
கார்வயல் சூழ்கானப் பேருறை காளையையே.

(சுந்தரர்)

The Lord, abiding in *Gānappēru* surrounded by fields of dark soil, skinned the hide of an elephant and wore it on His body. He does not go anywhere near the heart of deceitful persons. He is the Absolute Primal Cause of the Trinity (Three Figures as *Brahmā*, *Viṣṇu* and *Rudra*). He is the Rider of the Big Bull ever attached to Him. He is nectar for those who actually, not (merely) in imagination-cling to Him. He is the Supreme Being bathing in milk, fragrant ghee. curds, butter and butter-milk. When am I to attain Him as my Lord and Protector?

(Sundarar)

(79)

அறிவிலாதவன் சமணர்கள் சாக்கியர்
தவம்புரிந் தவஞ்செய்வார்
நெறியலாதன கூறுவர் மற்றவை
தேறன்மின் மாறாநீர்
மறியுலாந்திரைக் காவிரி வலஞ்சுழி
மருவிய பெருமானைப்
பிறிவிலாதவர் பெறுகதிபேசிடி
லளவறுப் பொண்ணாதே.

(சம்பந்தர்)

The ignorant and violent (contentious) *Jainas* and *Sākkiyas* (*Bauddhas*) in doing (so-called) penance, (actually) do what is opposed to it. They declare what is not the good path. Do not choose to follow them. The Lord abides in *Valanculi*, lapped by the waters of the unfailing *Kāviri*. There are no limits to what may be said in praise of those who are never separated from the Lord (of valanculi) and who attain His Feet.

(Sambandhar)

அஞ்செழுத்தருணிலை

IX. THE STATE OF GRACE OF THE FIVE LETTERS

(80)

விண்ணி னார்மதி சூடிய வேந்தனை
எண்ணி நாமங்க ளோதியெழுத்தஞ்சும்
கண்ணி னாற்கழல் காண்பிட மேதெனில்
புண்ணி யன்புக லூருமென் நெஞ்சுமே.

(அப்பர்)

'Where can the Feet of the King Who wears the moon of the sky be seen with our eyes?'—if this is asked by those uttering His names with (the sacred) Five Letters, -(the answer is) *Pugalūr* where the Holy one abides and my heart.

(Appar)

(81)

கருவாய்க் கிடந்துன் கழலே நினையும் கருத்துடையேன்
உருவாய்த் தெரிந்துன்ற னாமம் பயின்றே னுனதருளால்
திருவாய்ப் பொலியச் சிவாய நம வென்று நீறணிந்தேன்
தருவாய் சிவகதிநீபா திரிப்புலி யூரரனே.

(அப்பர்)

While in the womb (of my mother) my concern was to hink of only Your Feet. After taking a form, I practised tutterance of) Your Name. Thanks to Your Grace, uttering to the glory of my mouth, '*Śivāya nama*', I wore sacred ash. *Hara* of *Pādirippuliyūr*! You grant me the sacred path. (Glory to the mouth because it utters the sacred Five Letters)

(82)

வைத்த பொருணமக் காமென்று சொல்லி மனத்தடைத்துச்
சித்த மொருக்கிச் சிவாய நமவென்றி ருக்கினல்லால்
மொய்த்த கதிர்மதி போல்வா ரவர்பாதிரிப்புலியூர்
அத்த னருள்பெற லாமோ அறிவிலாப் பேதைநெஞ்சே.

(அப்பர்)

Oh, my ignorant and naive mind! Without locking it up in the mind as our bequest, controlling the mind and uttering '*Śivāyanama*', can we obtain the Grace of the Lord of *Pādirippuliyūr* who is like the moon with its cluster of rays?

(Appar)

(83)

ஏது மொன்றும் அறிவில ராயினும்
ஓதி யஞ்செழுத் தும்முணர் வார்கட்குப்

பேத மின்றி யவரவ ருள்ளத்தே
மாதுந் தாமு மகிழ்வர்மாற் பேறரே

(அப்பர்)

Even if they are persons devoid of any understanding whatsoever, if they utter the Five Letters, understanding them (their significance), the Lord of *Mārpēru* with the Lady will joyously abide in their respective minds without (making) any difference. (Appar)

அணைந்தோர் தன்மை

X. THE STATE OF THOSE WHO HAVE ATTAINED THE LORD

(84)

நிலைபெறுமா றெண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா
நித்தலுமெம் பிரானுடைய கோயில் புக்குப்
புலர்வதன்முன் அலகிட்டு மெழுக்கு மிட்டுப்
பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடித்
தலையினாற் கும்பிட்டுக் கூத்தும் ஆடிச்
சங்கரா சயபோற்றி போற்றி என்றும்
அலைபுனல்சேர் செஞ்சடையெம் ஆதியென்றும்
ஆரூரா என்றென்றே அலறா நில்லே.

(அப்பர்)

If you think of stablilising yourself (spiritually), come, oh, my mind! Enter the temple daily before dawn, sweep it,

smear (the floor) with cowdung, weave garlands, praising the Lord, bow your head in worship, also dance (in ecstasy), shouting '*Śaṅkara*, Victory (unto You)! Hail! Hail! Oh Origin (of every thing), having red matted hair, with waters having waves! Oh, You abiding in *Ārūr*!,' and so on.

(Appar)

(85)

அடையலார்புரஞ் சீறியந்தண ரேத்தமாமட மாதொடும்
பெடையெலாங்கடற் கானல்புல்கும் பிரமாபுரத்துறை
கோயிலான்
தொடையலார் நறுங் கொன்றையான்றொழி லேபரவி
நின்றேத்தினால்
இடையிலார் சிவலோக மெய்துதற் கீதுகாரணங் காண்
மினே.
(சம்பந்தர்)

The Lord flared up against the city (cities) of those who would not draw unto Him. With the Lady of Eternal Youth, He abides in the temple in *Brahmāpuram*, where *andaṇar* (the spiritually dedicated) praise Him. In *Brahmāpuram* the female birds sport (with their males) on the sea shore. If, in worship, the praises of the deeds of the Lord Who has fragrant *konrai* (flower) as garland, are sung–such singing, be it seen, will be the cause of their attaining *Śivaloka*, without any impediment. (Sambandhar)

(86)

நறைமலிதருமள றொடுமுகைநகுமலர் புகைமிகுவளரொளி
நிறைபுனல் கொடுதனை நினைவொடு நியதமும் வழிபடு
மடியவர்

குறைவில பதமணை தரவருள்குணமுடையிறை யுறை வனபதி
சிறைபுன லமர்சிவ புரமதுநினைபவர் செயமக டலைவரே.
(சம்பந்தர்)

The Lord abides in the beautiful town-*Śivapuram* which has water collected in dams. To the devotees who worship Him daily with fragrant sandal paste, buds, flowers in blossom, incense, bright light and abundant water, with their thought concentrated on Him, it is His Nature to grant graciously access to His Feet-a status without deficiency. Those who think of this place are the lords of the goddess of victory.

(Sambandhar)

(87)

சினமலியறுபகை மிகுபொறிசிதைதரு வகைவளி நிறுவிய
மனனுணர்வொடுமலர் மிசையெழுதருபொரு ணியதமு.
முணர்பவர்
தனதெழிலுருவது கொடுவடைதகுபரனுறைவது நகர்மதில்
கனமருவியசிவ புரநினைபவர்கலை மகடரநிகழ்வரே.
(சம்பந்தர்)

The Supreme Lord grants His beautiful form to those who daily realise that Rare Being (viz Śiva Himself). Subduring the six (internal) excessively angry enemies, and the (outward-going) senses, by controlling the breath and with the understanding of the mind (thus made steady), they realise Him in the flower (of their heart). He abides in *Śivapuram*, a town with thick walls. Those who think of this place will prosper with what the goddess of learning gives.

(Sambandhar)

(88)

சுருதிகள்பலநல முதல்கலைதுகளறு வகைபயில்வொடுமிகு
உருவியலுலகவை புகழ்தரவழியொழு குமெயுறு பொறி
யொழி
அருதவமுயல்பவர் தனதடியடைவகை நினையரனுறைபதி
திருவருள்சிவபுர நினைபவர்திகழ்குல னிலனிடை நிகழுமே.

(சம்பந்தர்)

The Lord takes thought to make those who practise severe austerity attain His feet. Their austerity consists in learning without flaw many good arts, beginning with the *Vedas*, in avoiding the way of the senses embedded in the bodies, and in going along the(good) path in such a way as to be praised by beings with many forms(namely,male,female and neuter). He abides in grace abounding *Śivapuram.* The community (tribe) of those who think of this place will flourish in this world (generation after generation).

(Sambandhar)

(89)

தெள்ளத் தேறித் தெளிந்துதித் திப்பதோர்
உள்ளத் தேற லமுத வொளி வெளி
கள்ளத் தேன்கடி யேன்கவலைக்கடல்
வெள்ளத் தேனுக்கெவ் வாறு விளைந்ததே.

(அப்பர்)

I am deceitful. I am hard-hearted. I am a (veritable) sea of (cares and) anxieties. The expanse of nectar-like effulgence which is a honey, tasting sweet in the mind that

has (heard and) sifted, resolved and attained clarity-how did it arise for (such a person as) myself? (Appar)

(90)

உன்னுருவிற் சுவையொளியூ றோசை நாற்றத்
துறுப்பினது குறிப்பாகும் ஐவீர் நுங்கள்
மன்னுருவத் தியற்கைகளால் வைப்பீர்க் கையோ
வையகமே போதாதே யானேல் வானோர்
பொன்னுருவைத் தென்னாரூர் மன்னு குன்றைப்
புவிக்கெழிலாஞ் சிவக்கொழுந்தைப் புகுந்தென் சிந்தை
தன்னுருவைத் தந்தவனை யெந்தை தன்னைத்
தலைப்படுவேன் துலைப்படுப்பான் தருக்கேன் மின்னே.
(அப்பர்)

Oh, you five (sense-organs) who are known by reflection to be organs for taste, light, touch, sound and smell! Alas! The whole world is not sufficient for you to place us (in a plight) according to your established nature! As for me, I shall place my head at the Feet of the Lord Who has a celestial golden form, Who is the Hill that abides in Southern *Ārūr*, Who is *Śiva*, the tender shoot of the Beauty of the world, Who, entering my mind, gave me His Form, Who is my Father. Do not be impudent, thinking that you can separate me from Him. (Appar)

(91)

நாமார்க்குங் குடியல்லோ நமனை யஞ்சோம்
நரகத்தி லிடர்ப்படோம் நடலை யில்லோம்
ஏமாப்போம் பிணியறியோம் பணிவோ மல்லோம்
இன்பமே எந்நாளுந் துன்ப மில்லை

தாமார்க்குங் குடியல்லாத்தன்மை யான
சங்கரனற் சங்கவெண் குழையோர் காதிற்
கோமாற்கே நாமென்று மீளா ஆளாய்க்
கொய்ம்மலர்ச்சே வடியிணையே குறுகி னோமே.

(அப்பர்)

We (devotees) are subjects of no one. We are not scared of *Yama*. We will not suffer in hell. We shall rejoice. We have no falsehood (in us). We know no disease. We are not the ones to submit (to anyone). Joy for ever-misery never — (all these, because) as eternal bond slaves, we have drawn close unto the Two Feet, roseate like fresh flower, of the Lord Who has in one ear, ornament made of conch, Who is *Śaṅkara*, Whose Nature is to be subject to none whomsoever.

(Appar)

(92)

வெம்பவரு கிற்பதன்று கூற்ற நம்மேல்
வெய்யவினைப் பகையும் பைய நையும்
எம்பரிவு தீர்ந்தோம் இடுக்கண் இல்லோம்
எங்கெழிலென் ஞாயி றெளியோ மல்லோம்
அம்பவளச் செஞ்சடைமே லாறுசூடி
அனலாடி ஆனஞ்சும் ஆட்டுகந்த
செம்பவள வண்ணர் செங்குன்ற வண்ணர்
செவ்வான வண்ணரென் சிந்தையாரே.

(அப்பர்)

The Lord wears the river on His beautiful coral-like red matted Hair, bears fire (in one Hand) and revels in bathing in the five products of the cow (milk etc). He has

a complexion like the colour of red coral, of a red hill, and of the roseate sky. He is in my thoughts: (hence) the God of Death cannot come near us to make us pine (in distress), the cruel enemy viz the result of our *karma* will gradually be worn out. We are cured of our defects. We have no travail. What does it matter to us (as to) where the sun rises? We are not lowly.

(Appar)

(93)

எடுத்த வெல்கொடி ஏறுடை யான்தமர்
உடுப்பர் கோவணம் உண்பது பிச்சையே
கெடுப்ப தாவது கீழ்நின்ற வல்வினை
விடுத்துப் போவது வீழி மிழலைக்கே.

(அப்பர்)

The devotees of the Lord Who has the (sacred) bull on His triumphant Flag wear (only) loin-cloth, and eat food obtained (only) by begging. What they destroy is only the powerful deed (*karma*) that pulls one down. Where they go, giving up (external and internal attachment), is (only) to *Vīḷimilai*.

(Appar)

(94)

விடையான் விரும்பியென் னுள்ளத் திருந்தா னினிநமக்கிங்
கடையா அவல மருவினை, சாரா நமனையஞ்சோம்
புடையார் கமலத் தயன்போல் பவர்பா திரிப்புலியூர்
உடையா னடியா ரடியடி யோங்கட் கரியதுண்டே.

(அப்பர்)

With love (for me) the Lord Who has the (sacred) Bull, abides in my mind. Hereafter misery cannot come near us. *Karma,* hard to get rid of, cannot approach us. We are not scared of *Yama.* Is there any thing difficult (to achieve or obtain) for us who are devotees of the devotees of the Lord of *Pādirippuliyūr* inhabited by those like *Ayan* (*Brahmā*) of the lotus?

(Appar)

(95)

எவரேனுந் தாமாக விலாடத் திட்ட
    திருநீறுஞ் சாதனமுங் கண்டா லுள்கி
உவராதே யவரவரைக் கண்ட போது
    உகந்தடிமைத் திறநினைந்தங் குவந்து நோக்கி
இவர்தேவ ரவர்தேவரென்று சொல்லி
    இரண்டாட்டா தொழிந்தீசன் திறமே பேணிக்
கவராதே தொழுமடியார் நெஞ்சினுள்ளே
    கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காண லாமே.

(அப்பர்)

The Lord manifesting Himself in the peg (originally used to tether a calf) in *Kanrāppūr* can be seen in the hearts of devotees-(of this type): The very moment they see any one (whosoever he may be and whatsoever his faults) who of his own accord has worn sacred ashes on his forehead and, other insignia (of the *Śaiva* faith), they melt (in love), with out feeling revolted (by his faults), thinking only of the (fine) quality of his devotion, rejoice to see him and instead of dividing allegiance (distinguishing between the Lord and His devotees) serve him exactly in the way they serve the Lord, with undivided mind.

(Appar)

(96)

கருவ னேகருவாய்த்தெளி வார்க்கெலாம்
ஒருவ னேயுயிர்ப் பாயுணர் வாய்நின்ற
திருவ னேதிரு வீழி மிழலையுள்
குருவ னேயடி யேனைக் குறிக்கொளே.

(அப்பர்)

Oh Primal Source (of every thing); Oh Peerless (Unique) One, to all those Who realise You as the Primal Source! Oh Spiritual Wealth abiding as breath and understanding! Oh (Supreme) Preceptor in *Tiruvīḻimiḻai*! Take me as an object (of Your mercy).

(Appar)

(97)

இங்ஙனம்வந் திடர்ப்பிறவிப் பிறந்தயர்வேன் அயராமே
அங்ஙனம்வந் தெனையாண்ட அருமருந்தென் ஆரமுதை
வெங்கனன்மா மேனியனை மான்மருவுங் கையானை
எங்ஙனம்நான் பிரிந்திருக்கேன் என்னாரூர் இறைவனையே.

(சுந்தரர்)

How can I be separated from my Lord of *Ārūr* Whose complexion is like red-hot fire, Who has a deer in (one) Hand, Who is precious nectar? So that I may not (continue to) forget in the way I have forgotten Him in this troubled birth, He came in that way and brought me under His rule.

(Sundarar)

(98)

மறிசேர் கையினனே மதமாவுரி போர்த்தவனே
குறியே யென்னுடைய குருவேயுன்குற் றேவல்செய்வேன்

நெறியே நின்றடியார் நினைக்குந்திருக் காளத்தியுள்
அறிவே யுன்னையல்லா லறிந்தேத்த மாட்டேனே.

Oh, You with a young deer in (one) Hand! You covering Yourself with the hide of a big wild elephant! Oh, Goal of my life! Oh, Preceptor! I shall do Your (least) bidding. Oh, Wisdom in *Tirukkāḷatti* to Your devotees who stand on the (right) path and think of You!. I shall know and praise none other than You.

(Sundarar)

(99)

கடலினஞ்சமமு துண்டிமையோர்தொழு தேத்த நடமாடி
அடலிலங்கையரை யன்வலிசெற்றருளம் மானமர்கோயில்
மடலிலங்குகமு கின்பலவின்மது விம்மும் வலிதாயம்
உடலிலங்கு முயிருள்ளளவுந்தொழ உள்ளத்துயர்போமே.

(சம்பந்தர்)

The Lord took the poison of the sea as nectar and danced as celestials (watching) worshipped and praised Him. He vanquished the might of the powerful king of *Laṅkā* and granted him grace. The Lord abides in the temple in *Valitāyam* where honey overflows in *kamugu* having barks and in *palā* (Jack fruit). If one worships the Lord as long as the soul abides in the body, misery of the mind will be gone.

(Sambandar)

பிழை திருத்தம் – தமிழ்

பக்	வரி	பிழை	திருத்தம்
5	7	நண்ணினற்கு	நண்ணினர்க்கு
7	1	மூன்று திறத்துள்ளாரும்	மூன்றுதிறத் துள்ளாரும்
12	12	றுன்பென்	றுன்பேன்
34	10	இன்வி	இன்பி
	11	அன்பு	அன்பி னிலையே
47	18	பரனுறைபகு	பரனுறைபதி
47	19	புகழ்மிதிமுலகிலே	புகழ்மிகுமுலகிலே
63	7	நினையும் நினைவாகி	நினையும்நினை வாகி
	8	கறியும்மறிவருளிக்	கறியும்மறி வருளிக்
66	21	செம்மையாகுரு	செம்மையாகுஞ்
72	13	அறியுநெறி	அறியும் நெறி
87	3	நெதியம்	நிதியம்
97	21	குடியல்லோ	குடியல்லோம்

ERRATA — ENGLISH

Page	Line	Error	Correction
8	13	non - rea	non - real
15	4	(wlthout	(without
30		VII	VIII
38	9	Va standing for grace)	Va standing for grace
,,	17	(of uttering ihe	of uttering the
41	1	drawn closs	drawn close
,,	8	elves)	selves)
45	25	in a fresh creatIon	in a fresh creation
47	—	(48)	(8)
62	14	motuth	mouth
64	11	A I wa	As I was
66	14	(function	(function-
70	22	cleaseless	ceaseless
75	20	form	from
77	14	(controliing)	(controlling)
79	23	abding	abiding
83	19	tailling	retailing
85	9	SmearIng	Smearing
86	4	beautifuld	beautiful
,,	19	thelr	their
92	8	tutterance of)	utterance of
93	21	stablilising	stabilising
102	23	(Sambandar)	(Sambandhar)